

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 3.7.2012
COM(2012) 360 final

2012/0175 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

vakuutusedustuksesta

(uudelleenlaadittu teksti)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2012) 191 final}
{SWD(2012) 192 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Vakuutusedustuksesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY (IMD1)¹ on ainoa EU:n säädös, jolla säännellään vakuutustuotteiden myyntipistettä kuluttajien oikeuksien varmistamiseksi. Direktiivi hyväksyttiin 9. joulukuuta 2002, ja jäsenvaltioiden oli määrä saattaa se osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 15. tammikuuta 2005. Direktiivillä varmistetaan yhdenmukaistamisen vähimmäistaso, ja se sisältää korkean tason periaatteet. EU:n 27 jäsenvaltiota ovat panneet sen täytäntöön hyvin eri tavoin. Tarve tarkistaa vakuutusedustusdirektiiviä todettiin jo silloin, kun komissio toteutti täytäntöönpanotarkastuksen vuosina 2005–2008.

Finanssimarkkinoiden hiljattainen ja tämänhetkinen myllerrys on tuonut korostetusti esille, kuinka tärkeää on varmistaa tehokas kuluttajansuoja kaikilla finanssialoilla. G20-ryhmä pyysi marraskuussa 2010 OECD:tä, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmää (FSB) ja muita asiaan liittyviä kansainvälisiä organisaatioita kehittämään yhteiset periaatteet finanssipalvelujen alalla kuluttajansuojan lujittamiseksi. G20-ryhmän luonnoksessa finanssialan kuluttajansuojaa koskevista korkean tason periaatteista korostetaan sitä, että kaikkia finanssipalvelujen tarjoajia ja suoraan kuluttajien kanssa tekemisissä olevia asiamiehiä on säänneltävä ja/tai valvottava asianmukaisesti. Kyseisten periaatteiden mukaan kuluttajiin olisi aina sovellettava vertailukelpoisia kuluttajansuojavaatimuksia. Vakuutusedustusdirektiiviin nyt tehtävä tarkistus olisi nähtävä kyseisten suuntaviivojen ja asiaan liittyvien kansainvälisten aloitteiden valossa.

Kun Euroopan parlamentissa keskusteltiin direktiivistä, jolla säännellään riskiperusteista lähestymistapaa vakuutusyritysten pääomittamiseen ja valvontaan (Solvenssi II)² ja joka hyväksyttiin vuonna 2009, pyydettiin erityisesti, että myös vakuutusedustusdirektiiviä tarkistettaisiin. Jotkut Euroopan parlamentin jäsenet ja jotkin kuluttajajärjestöt katsoivat, että vakuutuksenottajien suoja oli parannettava finanssikriisin jälkimainingeissa ja että eri vakuotustuotteiden myyntikäytäntöjä voitaisiin parantaa. Erityisesti on tuotu esille syvä huoli sijoituspiirteitä sisältävien henkivakuotustuotteiden myyntiä koskevasta sääntelystä. Jotta voitaisiin varmistaa eri alojen välinen johdonmukaisuus, Euroopan parlamentti pyysi, että vakuutusedustusdirektiivin tarkistuksessa otettaisiin huomioon rahoitusmarkkinadirektiivin parhaillaan käynnissä oleva tarkistus (MiFID II)³. Tämä merkitsee sitä, että aina kun kyseessä on sijoituspiirteitä sisältävien henkivakuotustuotteiden myyntikäytäntöjen sääntely, tarkistetusta direktiivistä tehdyn ehdotuksen (IMD2) olisi täytettävä samat kuluttajansuojavaatimukset kuin MiFID II:n.

¹ EYVL L 9, s. 3.

² Direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II), EYVL L 335, s. 1.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi rahoitusvälineiden markkinoista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY kumoamisesta (uudelleenlaadittu), KOM(2011) 656 lopullinen.

1.1. Ehdotuksen tavoitteet

Tarkistetulla direktiivillä (IMD2) pyritään tehostamaan vähittäisvakuutusmarkkinoiden sääntelyä. Tarkoituksena on varmistaa tasavertaiset toimintaedellytykset kaikkien niiden kesken, jotka ovat mukana vakuutustuotteiden myynnissä, ja parantaa vakuutuksenottajien suojaa.

Nyt tehtävän tarkistuksen tärkeimpiä tavoitteita ovat vääristymätön kilpailu, kuluttajansuoja ja markkinoiden yhdentyminen. IMD2-hankkeella on tarkoitus saavuttaa seuraavat konkreettiset parannukset: laajentaa vakuutusedustusedirektiivin soveltamisala kaikkiin jakelukanaviin (esimerkiksi ensivakuuttajat ja autovuokraamot); tunnistaa, hallinnoida ja lieventää eturistiriitoja; lisätä yhdenmukaistamisen tasoa, kun kyseessä ovat tämän direktiivin keskeisten säännösten rikkomisesta määrättävät hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet; lisätä neuvonnan soveltuvuutta ja objektiivisuutta; varmistaa, että myyjän ammattipätevyys vastaa myytävien tuotteiden monimutkaisuutta; yksinkertaistaa ja lähentää menettelyjä, joita EU:ssa sovelletaan rajat ylittävään vakuutusmarkkinoillepääsyyn.

1.2. Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ehdotuksen tavoitteet ovat unionin politiikan ja tavoitteiden mukaisia. Perussopimuksessa määrätään toimista, jolla varmistetaan sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta, korkeatasoinen kuluttajansuoja ja palvelujen tarjoamisen vapaus.

Tämä ehdotus jätetään hyväksyttäväksi osana kuluttaja-alan vähittäiskauppapakettia, johon sisältyvät myös sijoitustuotteista julkaistavia tietoja koskeva PRIPS-ehdotus ja UCITS V. PRIPS-aloitteen tavoitteena on varmistaa johdonmukainen horisontaalinen lähestymistapa sijoitustuotteita koskevien tietojen ja sijoituspiirteitä sisältäviä vakuutustuotteita (niin kutsutut vakuutusalan PRIPS-tuotteet⁴) koskevien tietojen julkaisemiseen. Myyntikäytäntöjä koskevat säännökset sisällytetään vakuutusedustusedirektiivin ja rahoitusmarkkinadirektiivin tarkistuksiin.

Ehdotus on lisäksi johdonmukainen suhteessa EU:n muuhun lainsäädäntöön ja politiikkaan ja täydentää niitä. Erityisesti tämä koskee kuluttajan- ja sijoittajansuojaa ja vakavaraisuusvalvontaa, kuten Solvenssi II:ta, MiFID II:ta ja PRIPS-aloitetta.

IMD2:lla säännellään kaikkien vakuutustuotteiden myyntikäytäntöjä, alkaen yleisistä vakuutustuotteista, kuten moottoriajoneuvovakuutukset, ja päätyen henkivakuutusopimuksiin, mukaan lukien sijoituspiirteitä sisältävät henkivakuutustuotteet, esimerkiksi sijoitussidonnaiset henkivakuutustuotteet.

IMD2 olisi jatkossakin yhdenmukaistamisen vähimmäistason varmistava säädös. Tämä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot voivat päättää mennä pidemmälle, jos se on tarpeen kuluttajien suojelemiseksi. IMD1:ssä vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia

⁴ Soveltamisalaan voi tutustua PRIPS-tuotteita koskevassa vaikutusten arvioinnissa osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/investment_products/29042009_impact_assessment_en.pdf

tiukennetaan kuitenkin huomattavasti. Joitakin uuden direktiivin osia lujitetaan tason 2 toimenpiteillä, jotta säännöt yhdenmukaistettaisiin rahoitusmarkkinadirektiivin kanssa: erityisesti tämä koskee lukua, jolla säännellään sijoituspiirteitä sisältävien henkivakuutus tuotteiden jakelua.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Komission yksiköt pyysivät neuvoja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselta (EVLEV) (aiempi Euroopan vakuutus- ja eläkevalvojen komitea) lukuisista vakuutusedustusdirektiivin tarkistukseen liittyvistä seikoista. EVLEV:n lopullinen kertomus toimitettiin marraskuussa 2010⁵. Komission yksiköt tapasivat vuosina 2010 ja 2011 säännöllisesti vakuutusalan, kuluttajajärjestöjen ja valvontaviranomaisten edustajia keskustellakseen tulevasta tarkistuksesta. Komission yksiköt järjestivät IMD1:n tarkistamista koskevan julkisen kuulemisen 26. päivän marraskuuta 2010 ja 28. päivän helmikuuta 2011 välillä. Kuulemisen tulokset tukivat myös pääpiirteissään sitä, että IMD1:tä tarkistettaisiin komission yksiköiden hahmottelemien suuntaviivojen mukaisesti.⁶ IMD2:ta koskeva julkinen kuuleminen järjestettiin 10. joulukuuta 2010. Keskusteluissa keskityttiin direktiivin soveltamisalaan, vakuutusedustajien antamia tietoja koskeviin vaatimuksiin, eturistiriitoihin, rajat ylittävään kauppaan ja ammattipätevyyttä koskeviin vaatimuksiin⁷. Jäsenvaltioiden asiantuntijoiden ja EVLEV:n kanssa järjestettiin 11. huhtikuuta 2011 kokous, jossa keskusteltiin julkisen kuulemisen tuloksista sekä IMD2:n mahdollisesta rakenteesta ja sisällöstä. Suurin osa kyseisiin kokouksiin osallistuneista sidosryhmistä kannatti sitä, että IMD1:tä tarkistettaisiin komission yksiköiden hahmottelemien suuntaviivojen mukaisesti.

Komissio arvioi eri toimintavaihtoehtojen vaikutuksia parempaa sääntelyä koskevan politiikan mukaisesti. Vaikutusten arvioinnin valmistelussa hyödynnettiin useita erityisiä tutkimuksia, joita komission eri yksiköt olivat tilanneet. Ensinnäkin MARKT-pääosasto tilasi PricewaterhouseCoopersilta (PWC) tutkimuksen, jossa tehtäisiin laaja yleiskatsaus siihen, miten vakuutus tuotteiden jakelu toimii EU:ssa. Raportti valmistui heinäkuussa 2011, ja se julkaistiin komission verkkosivustolla⁸. Toiseksi tässä ehdotuksessa otetaan huomioon vuonna 2010 tilatun tutkimuksen tulokset. Kyseinen tutkimus koski kustannuksia ja hyötyjä, joita aiheutuisi, jos vakuutus tuotteiden ja vakuutusmuotoisten sijoitus tuotteiden jakelusääntöjä mahdollisesti muutettaisiin⁹. Kolmanneksi huomioon on otettu tutkimustulokset, joita saatiin, kun pyrittiin arvioimaan EU:ssa annetun neuvonnan laatua¹⁰. Lisäksi

⁵ https://www.ceiops.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/IMD-advice-20101111/20101111-CEIOPS-Advice-on-IMD-Revision.pdf

⁶ Tulokset on julkaistu osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/insurance-mediation_en.htm

⁷ Kuulemisesta laadittuun pöytäkirjaan voi tutustua seuraavalla verkkosivustolla: http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/mediation/20101210hearing/panel-summary_en.pdf.

⁸ Kustannusanalyysi perustuu PwC:n tutkimuksessa esitettyihin numerotietoihin, jotka komission yksiköt ovat tarkistaneet. Tutkimus kattoi viisi jäsenvaltiota (BE, DE, FR, FI, UK). Jotkin osallistujat olivat haluttomia tai eivät pystyneet arvioimaan kustannuksia tarkasti. Komission yksiköt ovat arvioineet tietoja, ja vaikuttaa siltä, että jotkut vastaajat esittivät liioiteltuja numerotietoja vailla selkeää selitystä tai perustelua.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_benefits_study_en.pdf

¹⁰ http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/investment_advice_study_en.pdf

huomioon on otettu neljäs tutkimus, jossa pyrittiin saamaan käyttäytymistaloustieteen näkemyksiä sijoittajien päätöksentekoon liittyvistä eri näkökohdista¹¹.

Vaikutusten arvioinnissa esille tuotuja toimintavaihtoehtoja arvioitiin seuraavien perusteiden mukaan: markkinoiden yhdentyminen markkinatoimijoiden kannalta, asiakkaan suoja ja asiakkaiden luottamus, tasapuoliset toimintaedellytykset eri markkinatoimijoiden kannalta sekä kustannustehokkuus eli se, missä määrin eri vaihtoehtoilla saavutetaan asetetut tavoitteet ja helpotetaan vakuutusmarkkinoiden toimintaa kustannustehokkaalla ja vaikuttavalla tavalla.

Komission yksiköt ovat arvioineet hallinnollista taakkaa edellä mainitun PWC:n tekemän tutkimuksen ja toimialaa koskevien tilastotietojen perusteella. Niiden yleisarvion mukaan ehdotuksen kustannukset jäävät suhteellisen kohtuullisiksi eli keskimäärin noin 730 euroon yritystä kohti, kun otetaan huomioon se, että ehdotus vaikuttaa lukuisiin yrityksiin (noin miljoonaan yritykseen).

Vaikutusten arviointi saatiin päätökseen vuonna 2012. Euroopan komission vaikutustenarviointilautakunnan suositukset on otettu huomioon erityisesti siltä osin, millaisia vaikutuksia kohdistuu pk-yrityksiin. Edustajina toimivat pk-yritykset esimerkiksi jäävät voimassa olevan direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle mutta sisällytetään uuteen direktiiviin tällä ehdotuksella. Ne ovat ennen kaikkea yrityksiä, jotka harjoittavat pääasiallisesti jotakin muuta toimintaa kuin vakuutusedustusta (eli ne toimivat vakuutusedustajina pelkästään sivutoimisesti ja toimivat pääasiallisesti jollakin muulla alalla, esimerkiksi ovat matkatoimistoja tai autovuokraamoja). Näihin edustajiin sovelletaan kevyempää järjestelmää (ilmoitusmenettely, tämän ehdotuksen 4 artikla), sillä se on oikeasuhteinen lähestymistapa ottaen huomioon niiden harjoittaman vakuutusedustuksen sivutoiminen luonne. Yleisesti ottaen käyttöön otetaan oikeasuhteiset vaatimukset, jotta huomioon voidaan ottaa pk-yritysten huolenaiheet, ja noudattaa periaatetta ”mitä yksinkertaisemmat tuotteet, sitä vähemmän sääntöjä”. Toisaalta jotkin sijoitustuotteet tarjotaan esimerkiksi henkivakuutus sopimuksen muodossa. Näiden tuotteiden (sijoituspiirteitä sisältävät henkivakuutus sopimukset (vakuutusmuotoiset sijoitustuotteet eli vakuutusalan PRIPS-tuotteet)) myyntikäytännöille vahvistetaan tiukempi järjestelmä (VII luku).

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Oikeusperusta

Ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan ja 62 artiklaan. Sillä korvataan direktiivi 2002/92/EY, ja siinä käsitellään vakuutusedustajia ja muita vakuutustuotteiden myyjiä koskevien kansallisten säännösten yhdenmukaistamista. Ehdotuksella direktiivin soveltamisalaan sisällytetään tietyt sivutoimiset myyjät ja myynnin jälkeiset liiketoimet, kuten vahinkotarkastajat ja korvauskäsittelijät. Siinä selkeytetään sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämistä sekä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten valtuuksia tässä suhteessa. Ehdotuksen päätavoitteena ja kohteena on yhdenmukaistaa kansalliset säännökset, jotka koskevat kaikkiin vakuutustuotteiden

¹¹ http://ec.europa.eu/consumers/strategy/consumer_behaviour_en.htm

myyjiin ja muihin vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoilla toimiviin yhteisöihin sovellettavia liiketoiminnan menettelytapasääntöjä, näiden myyjien ja yhteisöjen hallintovaatimuksia ja niiden valvontakehystä.

3.2. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti (SEU-sopimuksen 5 artiklan 3 kohta) EU:n tasolla olisi toteutettava toimia vain, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin EU:n tasolla.

Useimmat tähän tarkistukseen sisältyvät kysymykset kuuluvat jo nykyisen vakuutusedustusdirektiivillä luodun oikeuskehyksen soveltamisalaan. Vakuutusmarkkinat ovat lisäksi luonteeltaan yhä enemmän valtioiden rajat ylittäviä. Edellytysten, joiden mukaan yritykset ja toimijat voivat kilpailla keskenään tässä tilanteessa (olipa sitten kyse avoimuutta koskevista säännöistä tai asiakkaan suojasta), on oltava yhdenmukaiset yli rajojen. Ne on asetettu nyt avainasemaan vakuutusedustusdirektiivissä. Vakuutusedustusdirektiivillä luodun sääntelykehyksen päivittäminen ja muuttaminen siten, että siinä otetaan huomioon vakuutusmarkkinoilla kyseisen direktiivin täytäntöönpanon jälkeen tapahtunut kehitys, edellyttää toimia Euroopan tasolla. Markkinoiden yhdentymisen vuoksi yksittäiset kansallisen tason toimenpiteet olisivat huomattavasti tehottomampia ja johtaisivat markkinoiden pirstoutumiseen, mikä puolestaan aiheuttaisi sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä ja kilpailun vääristymistä.

EVLEV:lla olisi oltava keskeinen asema uuden EU:n laajuisen kehyksen täytäntöönpanossa. EVLEV:lle tarvitaan siksi erityisvaltuudet, jotta vakuutusmarkkinoiden toimintaa voidaan parantaa.

Ehdotuksessa otetaan kaikilta osin huomioon suhteellisuusperiaate, eli EU:n toimien olisi oltava tarkoituksenmukainen keino tavoitteiden saavuttamiseen eikä niissä tulisi ylittää sitä, mikä on tarpeen tältä osin. Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, sillä sen avulla luodaan oikea tasapaino asiaan liittyvän yleisen edun ja toimenpiteiden kustannustehokkuuden välille. Vaatimusten asettamisessa on erityisesti pyritty kaikilta osin löytämään oikea tasapaino asiakkaan suojan, markkinoiden tehokkuuden ja alan yrityksille aiheutuvien kustannusten välillä.

Kyseinen periaate huomioon ottaen ehdotuksessa tehdään ero vakuutustuotteiden eri myyntikanavien kesken ja vahvistetaan kevyemmät rekisteröintiä ja ammattipätevyyttä koskevat vaatimukset niille, jotka myyvät yksinkertaisia vakuutustuotteita. Esimerkiksi vakuutusalan vähäriskisten oheistuotteiden myyjiin, kuten autovuokraamoihin ja matkatoimistoihin, sovelletaan yksinkertaistettua ilmoitusmenettelyä sen sijaan, että niiden pitäisi rekisteröityä vakuutusedustajina. Ehdotuksessa myös tehdään ero henkivakuutustuotteiden ja yleisten vakuutustuotteiden välillä korvausten avoimuutta koskevien vaatimusten osalta. Näissä oikeasuhteisuutta koskevilla toimenpiteillä otetaan huomioon, että eri vakuutustuotteiden monitahoisuus vaihtelee ja vakuutustuotteisiin liittyvissä kuluttajariskeissä on eroja. Tavoitteena on myös ollut vähentää vakuutustuotteita myyvien pk-yritysten hallinnollista taakkaa.

3.3. SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklan noudattaminen

Komissio hyväksyi 23. syyskuuta 2009 ehdotukset EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n perustamisasetuksiksi. Tältä osin komissio viittaa SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklaan liittyviin lausumiin, jotka se esitti, kun Euroopan valvontaviranomaisten perustamista koskevat asetukset hyväksyttiin. Lausumissa todetaan seuraavaa: ”Säätelystandardien hyväksymisprosessin osalta komissio korostaa finanssipalvelualan ainutlaatuista luonnetta, joka johtuu Lamfalussy-rakenteesta ja joka on nimenomaisesti tunnustettu SEUT-sopimukseen liitettyssä julistuksessa 39. Komissio epäilee kuitenkin vahvasti, ovatko rajoitukset, jotka koskevat sen asemaa delegoituja säännöksiä ja täytäntöönpanotoimenpiteitä hyväksyttäessä, SEUT 290 ja 291 artiklan mukaisia.”

3.4. Viittaukset muihin direktiiveihin

Koska vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annettua direktiiviä 2009/138/EY ei vielä sovelleta, tässä ehdotuksessa viitataan direktiiveissä 73/239/ETY, 2002/83/EY ja 2005/68/EY vahvistettuihin määritelmiin. Direktiivit 73/239/ETY, 2002/83/EY ja 2005/68/EY kumotaan direktiivillä 2009/138/EY.

3.5. Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

I luku – Soveltamisala ja määritelmät

Direktiivin *1 artiklassa* laajennetaan vakuutusedustusedirektiivin soveltamisalaa ja sisällytetään siihen tapaukset, joissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset myyvät vakuutussopimuksia ilman vakuutusedustajaa. Samoin soveltamisalaan sisällytetään vakuutusyritysten harjoittama tai niiden puolesta harjoitettu vahinkojen hallinnointi sekä vahingon selvittely ja asiantuntija-arvion tekeminen vahingosta.

De minimis -poikkeus IMD1:n soveltamisalasta säilyy ennallaan (vakuutustuotteiden myynti sivutoimisesti tavaramyynnin ohella, alle 500 euron vuotuinen vakuutusmaksu ja muiden poikkeuksen edellyttämien perusteiden täyttäminen). Vuotuisen vakuutusmaksun yläraja kuitenkin korotetaan 600 euroon määräsuhteessa (alle 2 euroa päivää kohti). Edellä mainittu 2 euron summa on vakuutusmaksun suuruus vakuutussopimusta ja päivää kohti. Esimerkiksi optikot, jotka myyvät silmälaseille täydentäviä vakuutuksia, jäävät edelleen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Palvelujen ohella sivutoimisesti myytävät vakuutussopimukset kuuluvat tarkistuksen jälkeen direktiivin soveltamisalaan. Tämä koskee esimerkiksi matkatoimistojen myymiä matkavakuutuksia sekä autovuokraamojen ja leasing-yhtiöiden myymiä yleisiä vakuutussopimuksia.

Direktiivin *2 artiklassa* toistetaan IMD1:ssä esitetyt määritelmät, joihin tehdään joitakin muutoksia. Lisäksi esitetään joitakin uusia määritelmiä.

- ’Vakuutusedustuksen’ käsitettä laajennetaan siten, että siihen sisällytetään 1 artiklassa esitetty soveltamisalan laajennus, ja täsmennetään, että tietyt lukuisia vakuutuksenantajia esittelevien verkkosivustojen toimet ovat vakuutusedustusta.

Mainita ”esittelemisestä” poistetaan. Myös ’jälleenvakuutusedustuksen’ käsitettä tarkistetaan.

- ’Vakuutusmuotoiset sijoitustuotteet’ määritellään, jotta voidaan noudattaa sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annetussa asetuksessa (PRIPS-asetuksessa) esitettyä ’sijoitustuotteen’ määritelmää.
- ’Sidoksissa olevan vakuutusedustajan’ määritelmää laajennetaan niin, että siihen sisällytetään vakuutusedustajat, jotka työskentelevät toisen vakuutusedustajan vastuulla.
- ’Neuvonta’ määritellään henkilökohtaisen suosituksen antamiseksi asiakkaalle hänen pyynnöstään tai muutoin.
- ’Ammattimainen asiakas’ määritellään, jotta tällaiset asiakkaat voidaan sulkea tietojen antamista koskevien säännösten ulkopuolelle.
- ’Ristiinmyyntikäytäntö’ määritellään käytännöksi, jossa vähintään kaksi tuotetta niputetaan yhteen ja myydään yhdellä ja samalla kaupalla.
- ’Ehdollinen provisio’ määritellään provisioksi, jossa maksettava määrä perustuu sovittujen tavoitteiden saavuttamiseen.
- ’Läheiset sidokset’ määritellään järjestelyiksi toisiinsa yhteydessä olevien henkilöiden kanssa ja järjestelyiksi, jotka voivat vaikuttaa valvontaviranomaisen valvonnan tehokkuuteen.
- ’Korvaus’ määritellään niin, ettei se sisällä pelkästään maksuja (esimerkiksi palkkioita ja provisioita) vaan myös kaikenlaisen taloudellisen hyödyn.
- ’Kotijäsenvaltion’, ’vastaanottavan jäsenvaltion’, ’vakuutusedustajan’, ’jälleenvakuutusedustajan’ ja ’pysyvän välineen’ määritelmiä selkeytetään.

II luku – Rekisteröinnin edellytykset

Direktiivin 3 artiklassa jätetään IMD1:ssä vahvistetut rekisteröinnin edellytykset pääosin ennalleen mutta edellytetään, että EVLEV perustaa keskitetyn sähköisen rekisterin (jolla kansalliset tietokannat linkitetään toisiinsa) ja että tietyistä toisten henkilöiden kanssa tehtävistä järjestelyistä esitetään tiedot. Tämä keskitetty sähköinen rekisteri toimii portaalina, josta on linkit kansallisiin rekistereihin. Siinä myös vapautetaan rekisteröinnistä sellaiset henkilöt, jotka kuuluvat ilmoitusmenettelyn soveltamisalaan (ks. 4 artikla).

III luku – Ilmoitusmenettely

Direktiivin 4 artiklassa vahvistetaan yksinkertaistettu menettely, joilla vapautetaan kaksi henkilöryhmää edellä mainitusta rekisteröintimenettelystä. Tällaiset henkilöt voivat siis harjoittaa vakuutusedustusta tekemällä asiasta yksinkertaisen ilmoituksen. Näitä henkilöitä ovat

- ne, jotka harjoittavat vakuutusedustusta sivutoimisesti pääasiallisen ammattitoimintansa ohella ja jotka täyttävät tietyt edellytykset (kuten

matkatoimistot). Näillä muilla edellytyksillä tarkoitetaan pääpiirteissään sitä, että tuotteet täydentävät jotain muuta tuotetta tai palvelua eivätkä ne kata henkivakuutusta eivätkä vastuuriskejä muuta kuin liitännäisesti, ja

- ne, joiden toiminta rajoittuu vahinkojen ammattimaiseen hallintaan ja vahingon selvittelyyn.

Ilmoitusmenettely koskee lähinnä matkatoimistoja, autovuokraamoja, jotka myyvät vakuutustuotteita, ja vahinkotarkastajia ja korvauskäsittelijöitä.

IV luku – Palvelujen tarjoamisen vapaus ja sijoittautumisvapaus

Direktiivin 5, 6 ja 7 artikla heijastavat IMD1:n 5 artiklaa, tarkistetusta rahoitusmarkkinadirektiivistä annettua ehdotusta ja Luxemburgin pöytäkirjaa¹². Lisäksi niissä käsitellään toimivallan jakoa kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välillä, erityisesti tilanteissa, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja ei täytä velvoitteitaan toteuttaessaan liiketoimia vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

V luku – Muut toiminnan järjestämiseen liittyvät toimenpiteet

Direktiivin 8 artiklassa vahvistetaan ammatilliset ja toiminnan järjestämiseen liittyvät vaatimukset, jotka esitettiin IMD1:n 4 artiklassa: vaatimus asianmukaisista tiedoista ja taidoista; vaatimus hyvästä maineesta; vaatimus ammatillisesta vastuuvakuutuksesta ja toimenpiteet, joilla asiakkaita suojellaan siltä, ettei edustaja kykene siirtämään vakuutusmaksua vakuutusyritykselle tai korvaussummaa tai vakuutusmaksun palautusta vakuutetulle. Lisäksi siihen sisältyy vaatimus ammatitaidon jatkuvasta ylläpitämisestä. Jotta vaikutukset olisivat oikeasuhteisia, säännöt, joita sovelletaan niihin, jotka harjoittavat vakuutusedustusta sivutoimisesti tai joiden toiminta rajoittuu vahinkojen ammattimaiseen hallintaan, ovat oikeassa suhteessa myydyn tuotteen monimutkaisuuteen. Näin ollen 8 artiklaa ei sovelleta täysimääräisesti tällaisiin edustajiin.

Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tietojen ja taitojen käsite.

Direktiivin 9 artikla koskee yleistä etua koskevien sääntöjen julkaisemista. Kyseistä artiklaa on muutettu verrattuna IMD1:n 6 artiklaan. Nyt siinä edellytetään, että jäsenvaltiot julkaisevat yleistä etua koskevat säännöt, ja edellytetään, että EVLEV kerää ja julkaisee tällaisia sääntöjä koskevat tiedot (ohjeelliseen selvitykseen yleistä etua koskevista periaatteista kolmannen vakuutusdirektiivin osalta voi tutustua komission tulkitsevassa tiedonannossa palvelujen tarjoamisen vapaudesta ja yleisestä edusta vakuutusosalalla (2000/C 43/03)).

Direktiivin 10, 11 ja 12 artiklassa esitetään uudelleen aiemmat 7, 9 ja 10 artikla, joissa käsiteltiin toimivaltaisia viranomaisia, tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja valituksia.

¹² Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä, erityisesti vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY soveltamista koskeva pöytäkirja.

Direktiivin *13 artikla* koskee asiakkaisiin liittyvien riita-asioiden ratkaisua tuomioistuinten ulkopuolella, ja siinä lujitetaan IMD1:n aiempaa 11 artiklaa edellyttämällä (pikemmin kuin kannustamalla), että jäsenvaltiot ottavat tällaiset menettelyt käyttöön ja varmistavat, että niitä voi käyttää.

Direktiivin *14 artikla* koskee edustajien käytön rajoittamista. Sillä laajennetaan IMD1:n aiemman 3 artiklan 6 kohdan soveltaminen jälleenvakuutusyrityksiin sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajiin ja otetaan huomioon ilmoitusmenettely (4 artikla).

VI luku – Tietojen antamista koskevat vaatimukset ja liiketoiminnan menettelytapasäännöt

Direktiivin *15–20 artiklassa* esitetään uudelleen tietojen julkaisemista koskevat vaatimukset, suuria riskejä koskeva poikkeus, aiemman 12 artiklan tiukat säännöt ja aiemmin 13 artiklassa esitetyt ilmoittamistavat. Lisäksi niissä vahvistetaan seuraavat lisäsäännökset:

- vakuutusedustajia koskeva yleinen periaate, jonka mukaan niiden olisi toimittava asiakkaidensa parhaan edun mukaisesti;
- samanlaiset tietojen antamista koskevat vaatimukset vakuutusyritysten osalta;
- vakuutusedustajille asetettu vaatimus kertoa korvauksen perusta ja määrä;
- vaatimus kertoa sen muuttuvan korvauksen määrä, jonka vakuutusyritysten ja -edustajien myyntihenkilöstö saa;
- järjestelmä, jossa henkivakuutustuotteiden myynnissä on pakollisesti esitettävä kaikki tiedot, ja järjestelmä, jossa vahinkovakuutustuotteiden myynnissä tiedot on esitettävä asiakkaan pyynnöstä (tähän sovelletaan viiden vuoden siirtymäaikaa). Kun viiden vuoden siirtymäaika on päättynyt, kaikki tiedot on automaattisesti esitettävä myös vahinkovakuutustuotteiden myynnissä. Ehdotuksessa erotetaan siirtymäkauden ajaksi henkivakuutustuotteet ja muut vakuutustuotteet toisistaan. Henkivakuutustuotteiden myynnissä saatu korvaus (provisio) on yleensä suurempi. Henkivakuutustuotteet ovat myös yleensä lähempänä sijoitustuotteita, ja tällaisen tuotteen ostaminen on pitkäaikainen sijoitus. Tilanne on erilainen vahinkovakuutustuotteiden osalta. Korvaus on tavallisesti pienempi (provisio on noin 5–10 % vakuutusmaksusta), ja tuotteeseen sisältyy vähemmän riskejä. Useimmissa EU-maissa kuluttajat voivat siirtyä toiseen korvaavaan tuotteeseen hyvin helposti ilman kohtuuttomia kustannuksia;
- vakuutusyrityksille ja -edustajille asetettu velvoite antaa asiakkaalle ennen vakuutus sopimuksen tekemistä riittävät tiedot vakuutustuotteesta, jotta asiakas voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen;
- EVLEV:lle asetettu vaatimus varmistaa, että tiedot, jotka se saa tiukemmista kansallisista säännöksistä, toimitetaan vakuutusyrityksille ja -edustajille ja kuluttajille; ja

- lisäpoikkeukset yleiseen vaatimukseen, jonka mukaan tiedot on annettava pysyvällä välineellä.

Paremmen kuluttajansuojan saavuttamisen kannalta näillä säännöksillä tarjotaan alkuperäiseen direktiiviin (2002/92/EY) verrattuna enemmän avoimuutta edustajan saaman korvauksen luonteesta, rakenteesta ja suuruudesta sekä selkeytetään päämiehen ja asiamiehen välistä suhdetta, myös sitä, miten se voi vaikuttaa neuvontaan. Kuluttajansuoja on parantunut huomattavasti viime vuosina, ja kuluttajat pyrkivät nykyisin saamaan yhä enemmän tietoa ja ovat hintatietoisia. Kun tiedot kokonaishinnan eri osatekijöistä – myös edustajan saamasta korvauksesta – kerrotaan, asiakkaan on helpompi tehdä valintansa vakuutusturvan, asiaan liittyvien palvelujen (esimerkiksi käsitteleekö edustaja vakuutuskorvaushakemuksia) ja hinnan perusteella. Tämä antaa lisävarmuutta siitä, että kuluttajille tarjotaan soveltuvia kustannustehokkaita tuotteita ja vakuutusedustuspalveluja. Edustajan saamia korvauksia koskevien tietojen pakollisella ilmoittamisella pitäisi olla positiivisia vaikutuksia vakuutus tuotteiden jakelussa käytävään kilpailuun, koska sillä varmistettaisiin, että kuluttajat saavat enemmän tietoja tuotteista ja kustannuksista sekä mahdollisista eturistiriidoista. Kuluttajien on helpompi verrata eri jakelukanavien kautta myytyjen tuotteiden vakuutusturvaa ja hintoja. Useat EU:n jäsenvaltiot edellyttävät jo nykyisin, että korvauksia koskevat tiedot esitetään joidenkin vakuutus tuotteiden osalta. Tarkistetussa rahoitusmarkkinadirektiivissä tätä edellytetään sijoitus tuotteiden osalta. Näiden uusien tietojen avulla kuluttajat saavat paremman kuvan siitä, mitä palveluja edustaja tarjoaa ja mitkä ovat asiaan liittyvät kulut. Tiedot korvauksista on kuitenkin julkaistava tavalla, joka mahdollistaa vertailun edustajien ja ensivakuuttajien välillä. Vertailtavuutta saadaan, kun annetaan tiedot vakuutusturvan hinnasta ja jakelukustannuksista. Jotta vältettäisiin eturistiriitatilanteita, vakuutusyritysten olisi eritoten myös kerrottava, millä perustalla on laskettu, millaisen muuttuvan korvauksen niiden työntekijät saavat jonkin tuotteen myynnistä. Näillä säännöksillä voidaan lisäksi puuttua tiettyihin keskeisiin ongelmiin, joita liittyy vakuutusedustus palvelujen tarjoamiseen rajojen yli. Näitä ovat oikeusvarmuuden ja vertailtavuuden puute. Jos yhdenmukaistettua oikeuskehystä parannetaan, edustajat ja asiakkaat saattavat innokkaammin myydä ja ostaa vakuutus tuotteita yli rajojen. Tietojen parempi julkistaminen helpottaa tuotteiden ja jakelukanavien välistä vertailua (kuten edellä on todettu), joka on erityisen vaikeaa rajat ylittävässä kaupassa.

Direktiivin *21 artiklassa* otetaan käyttöön tuotteiden niputtamista koskeva säännös, ja siinä edellytetään, että asiakkaalle on kerrottava mahdollisuudesta ostaa tuotteet erikseen. Samoin edellytetään, että tältä osin annetaan tietyt tiedot. Siinä myös edellytetään, että EVLEV laatii ohjeet tällaisten käytäntöjen valvonnasta ja pitää ne ajan tasalla.

VII luku – Asiakkaan suojaan liittyvät lisävaatimukset vakuutusmuotoisten sijoitus tuotteiden osalta

Direktiivin *22 artiklassa* käsitellään näiden lisävaatimusten soveltamisalaa, ja todetaan, että lisävaatimuksia sovelletaan vakuutusedustajaan tai -yritykseen, joka myy vakuutusmuotoisia sijoitus tuotteita.

Direktiivin *23 artikla* sisältää eturistiriitoja koskevia lisäsäännöksiä, ja siinä edellytetään, että tällaiset eturistiriidat on havaittava. Siinä komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä,

- jotta voidaan määritellä toimet, joita saatetaan tarvita tällaisten eturistiriitojen tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, hallitsemiseksi ja ilmoittamiseksi; ja
- jotta voidaan määritellä perusteet, joilla tarkennetaan, minkätyyppiset eturistiriidat voivat haitata asiakkaiden etuja.

Direktiivin *24 artikla* perustuu MiFID II:n [23] artiklaan. Siinä vahvistetaan MiFID II:ssa esitetty vaatimus, jonka mukaan on

- toimittava rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti asiakkaiden parhaiden etujen mukaisesti;
- varmistettava, että tiedot ovat selkeitä eivätkä harhaanjohtavia;
- annettava tiedot vakuutusyrityksestä tai -edustajasta ja sen tarjoamista palveluista (erityisesti annetaanko neuvontaa riippumattomalta perustalta), mahdollisen markkina-analyysin laajuudesta (tarjotaanko jatkuvaa arviointia tuotteen soveltuvuudesta), ehdotetuista tuotteista ja sijoitusstrategioista sekä kuluista.

Siinä myös tarkennetaan, milloin neuvonnan voidaan sanoa olevan puolueetonta. Tähän sisältyy vaatimus arvioida markkinoilla olevia tuotteita ja olla hyväksymättä korvauksia kolmansilta osapuolilta.

Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä tämän artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

Direktiivin *25 artiklassa* säädetään, miten soveltuvuutta ja asianmukaisuutta on arvioitava, ja edellytetään tietojen pyytämistä asiakkailta. Jos myyntiin ei liity neuvontaa, edustajan tai yrityksen on pyydettävä asiakkaalta tietoja hänen kokemustaan ja tietämyksestään määrittääkseen, sopiiko tuote asiakkaalle. Jos myyntiin liittyy neuvontaa, edustajan tai yrityksen on pyydettävä asiakkaalta tiedot hänen taloudellisesta tilanteestaan ja sijoitustavoitteistaan määrittääkseen tuotteen soveltuvuuden. Jos tuote mahdollisesti ei olekaan asianmukainen tai soveltuva, edustajan tai yrityksen on varoitettava asiakasta tästä. Myyjän on myös säilytettävä tiedot niistä ehdoista, joilla se tarjoaa palveluja asiakkaalle, ja tarjottava asiakkaalle nämä tiedot. Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

VIII luku – Seuraamukset

Direktiivin *26 artiklassa* edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että toimivaltaiset viranomaiset määräävät tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, jos direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä rikotaan.

Hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä on sovellettava säännösten rikkomisesta kansallisen lainsäädännön nojalla vastuussa oleviin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin.

Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki tarvittavat tutkintavaltuudet, ja niiden on tehtävä yhteistyötä rajat ylittävissä tapauksissa.

Direktiivin *27 artiklassa* edellytetään, että säännösten rikkomisesta määrätyt seuraamukset tai toimenpiteet julkaistaan.

Direktiivin *28 artiklassa* täsmennetään tietyt säännösten rikkomiset ja edustajiin sovellettavat hallinnolliset seuraamukset, mukaan lukien rekisteröinnin peruuttaminen, kieltä, jolla kielletään johtotehtävistä vastaavia henkilöitä hoitamasta tehtäviään, ja taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin säännösten rikkomisesta saatu hyöty, jos se voidaan määrittää.

Tässä ehdotuksessa ei käsitellä rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Direktiivin *29 artiklassa* säädetään tekijöistä, jotka on otettava huomioon seuraamuksia ja toimenpiteitä määrättäessä, mukaan lukien säännösten rikkomisesta saatu hyöty, kolmansille osapuolille aiheutuneet tappiot ja vastuussa olevan henkilön halukkuus tehdä yhteistyötä. Lisäksi siinä edellytetään, että EVLEV laatii ohjeet seuraamuksista. Samoin edellytetään, että mahdollisista seuraamuksista tai toimenpiteistä tiedotetaan edustajalle tai yritykselle ja että samalla esitetään seuraamuksen perustelut.

Direktiivin *30 artiklassa* edellytetään tehokkaita mekanismeja, jolla säännösten rikkomisesta voidaan ilmoittaa, sekä ilmiantajien ja heidän henkilötietojensa asianmukaista suojelemista. Samoin edellytetään niiden luonnollisten henkilöiden henkilötietojen suojaaminen, joiden väitetään olevan vastuussa rikkomisesta.

Direktiivin *31 artiklassa* edellytetään, että säännösten rikkomisia koskevat yhteen kootut tiedot ilmoitetaan vuosittain EVLEV:lle ja että EVLEV julkaisee kyseiset tiedot. Komissiolle siirretään valta hyväksyä tältä osin teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka EVLEV laatii ja toimittaa komissiolle [6] kuukautta tämän direktiivin julkaisemisesta.

IX luku – Loppusäännökset

Direktiivin *32–39 artiklassa* esitetään uudelleen (tarpeen mukaan ajantasaistettuna) IMD1:n loppusäännökset, jotka koskevat oikeutta valittaa tuomioistuimeen, direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja voimaantuloa, aiemman lainsäädännön kumoamista sekä osoitusta. Lisäksi *33 ja 34 artiklassa* vahvistetaan edellytykset, joita sovelletaan komission valtaan antaa delegoituja säädöksiä direktiivissä tarkennetulla tavalla, ja *35 artiklassa* säädetään menettelystä, jonka mukaisesti komissio tarkastelee uudelleen ja arvioi direktiiviä sen voimaantulon jälkeen. Uudelleentarkastelussa on erityisesti arvioitava, millainen vaikutus 17 artiklan 2 kohdassa vahvistetuilla tietojen antamista koskevilla säännöillä on vahinkovakuutusalan edustajiin, jotka ovat pk-yrityksiä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tähän ehdotukseen liittyvässä rahoitus selvityksessä arvioidaan myös komissioon kohdistuvia talousarviovaikutuksia. Ehdotuksen talousarviovaikutukset liittyvät

EVLEV:lle annettuihin tehtäviin, kuten tämän ehdotuksen ohessa esitettävässä rahoitus selvityksessä todetaan.

Ehdotuksella on vaikutuksia unionin talousarvioon.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

2012/0175 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

vakuutusedustuksesta

(uudelleenlaadittu teksti)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon ~~Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen~~ ☒ sopimuksen Euroopan unionin toiminnasta ☒ ja erityisesti sen ~~47 artiklan 2 kohdan~~ ☒ 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan ☒ ~~ja 55 artiklan,~~

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

↓ uusi

sen jälkeen kun esitys lainsäätämismenettelyssä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

↓ 2002/92/EY

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

↓ uusi

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua,

↓ 2002/92/EY

⇒ uusi

noudattavat ~~perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä~~ ⇒ tavallista lainsäätämismenettelyä ⇐,

sekä katsovat seuraavaa:

↓ uusi

- (1) Vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/92/EY¹³ olisi tehtävä joitakin muutoksia. Mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.
- (2) Koska tämän ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena ja kohteena on yhdenmukaistaa kansalliset säännökset mainituilla osa-alueilla, ehdotuksen olisi perustuttava SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan ja 62 artiklaan. Säädöksen antaminen direktiivinä on tarkoituksenmukaista, jotta täytäntöönpanosäännökset voidaan tämän direktiivin kattamilla osa-alueilla tarvittaessa mukauttaa vastaamaan eri jäsenvaltioiden markkinoiden ja oikeusjärjestelmien erityispiirteitä. Tämän direktiivin tavoitteena olisi oltava vakuutus- ja jälleenvakuutusedustuksen aloittamista ja harjoittamista, mukaan lukien vahinkojen ammattimainen hallinnointi ja vahingon selvittely, koskevien kansallisten säännösten yhteensovittaminen, ja se perustuu sen vuoksi perussopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan. Koska kyseessä on ala, joka tarjoaa palvelujaan koko unionissa, tämä direktiivi perustuu sen lisäksi perussopimuksen 62 artiklaan.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)

- (3) Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajilla on vakuutus- ja jälleenvakuutustuotteiden jakelussa keskeinen asema yhteisössä unionissa .

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 2 kappale

~~Ensimmäinen askel helpottaa vakuutusasiamiesten ja vakuutusvälittäjien mahdollisuuksia hyödyntää sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta otettiin toimenpiteistä sijoittautumisvapauden sekä palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi vakuutusasiamiesten ja vakuutusvälittäjien (ryhmästä 630 ISIC) toiminnassa, sekä erityisesti kyseistä toimintaa koskevista siirtymätoimenpiteistä 13 päivänä joulukuuta 1976 annetulla neuvoston direktiivillä 77/92/EY¹⁴.~~

¹³ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

¹⁴ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 3 kappale

~~Direktiiviä 77/92/ETY oli määrä soveltaa, kunnes vakuutusasiamies ja vakuutuksenvälittäjätoiminnan aloittamisesta annettujen kansallisten säännösten yhteensovittamista koskevat säännökset tulevat voimaan.~~

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 4 kappale

~~Jäsenvaltiot noudattivat laajalti vakuutusedustajista 18 päivänä joulukuuta 1991 annettua komission suositusta 92/48/ETY¹⁵, mikä auttoi lähentämään vakuutusedustajien ammatillisia vaatimuksia ja rekisteröimistä koskevia kansallisia säännöksiä.~~

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 9 kappale
⇒ uusi

- (4) Vakuutustuotteiden jakelijoina voivat toimia monentyyppiset henkilöt tai laitokset, kuten asiamiehet, välittäjät ja vakuutusedustusta harjoittavat pankit, ⇒ vakuutusyritykset, matkatoimistot ja autovuokraamot ⇐. Toimijoiden tasapuolinen kohtelu ja asiakkaan suoja edellyttävät, että kaikki nämä henkilöt tai laitokset kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan.

↓ uusi

- (5) Direktiivin 2002/92/EY soveltaminen on osoittanut, että useita säännöksiä on vielä tarkennettava, jotta helpotettaisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusedustuksen harjoittamista, ja että kuluttajansuoja edellyttää mainitun direktiivin soveltamisalan laajentamista vakuutustuotteiden kaikkeen myyntiin riippumatta siitä, onko myyjänä vakuutusedustaja vai vakuutusyritys. Uutta direktiiviä olisi sovellettava vakuutustuotteita suoraan myyvien vakuutusyritysten myyntitoimiin, myynnin jälkeisiin toimiin ja vahinkoilmoitusten käsittelytoimiin samankaltaiselta perustalta kuin vakuutusasiamiehiin ja vakuutuksenvälittäjiin.

- (6) Jotta voitaisiin varmistaa, että samantasoista suojaa sovelletaan siitä kanavasta riippumatta, jonka kautta kuluttaja ostaa vakuutustuotteen joko suoraan vakuutusyritykseltä tai välillisesti edustajalta, direktiiviä on sovellettava vakuutusyritysten lisäksi muihin markkinatoimijoihin, jotka myyvät vakuutustuotteita sivutoimisesti (esimerkiksi matkatoimistoihin, autovuokraamoihin ja tavarantoimittajiin, jotka eivät täytä poikkeuksen edellytyksiä).

¹⁵ EYVL L 19, 28.1.1992, s. 32.

(7) Tätä direktiiviä olisi sovellettava henkilöihin, joiden toiminta on avustamista (riippumatta siitä, toimitaanko asiakkaan vai vakuutusyrityksen lukuun) vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimuksen hoidossa ja täyttämässä, mukaan lukien vahinkojen ammattimainen hallinnointi, taikka vahingon selvittelyä tai asiantuntija-arvion tekemistä vahingosta.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 5 kappale

(8) Kansallisten säännösten välillä on ~~kuitenkin~~ vielä huomattavia eroja, jotka muodostavat esteitä vakuutus- ja jälleenvakuutus edustustoiminnan aloittamiselle ja harjoittamiselle sisämarkkinoilla. ~~Tämän vuoksi on aiheellista korvata direktiivi 77/92/ETY uudella direktiivillä.~~

↓ uusi

(9) Finanssimarkkinoiden hiljattainen ja tämänhetkinen myllerrys on tuonut korostetusti esille, kuinka tärkeää on varmistaa tehokas kuluttajansuoja kaikilla finanssialoilla. Sen vuoksi on asianmukaista vahvistaa asiakkaiden tuntemaa luottamusta ja yhdenmukaistaa vakuutus tuotteiden jakelun sääntelyä, jotta voidaan varmistaa riittäväntasoinen asiakkaan suoja kaikkialla unionissa. Asiakkaiden suojaa koskevat toimenpiteet olisi mukautettava kunkin asiakasryhmän (ammattimaisten ja muiden) erityispiirteiden mukaisiksi.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 11 kappale
⇒ uusi

(10) Tätä direktiiviä olisi sovellettava henkilöihin, joiden liiketoimintana on vakuutus- ⇒ tai jälleenvakuutus ⇐ edustuspalvelujen tarjoaminen kolmansille korvausta vastaan, joka voi olla rahallinen tai näiden edustajien tuottamiin palveluihin liittyvä muunlainen sovittu taloudellinen etu.

↓ uusi

(11) Tätä direktiiviä olisi sovellettava henkilöihin, joiden toiminta on tietojen tarjoamista yhdestä tai useammasta vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimuksesta asiakkaan valitsemien kriteereiden perusteella verkkosivuston välityksellä tai muilla keinoin, vakuutus- tai jälleenvakuutus tuotteiden luokittelua tai hinnanalennusten hankkimista sopimuksista, kun asiakas voi tämän päätteeksi tehdä suoraan vakuutus sopimuksen. Sitä ei olisi sovellettava pelkkään esittelemistoimintaan, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutus edustajille tai -yrityksille tarjotaan tietoja mahdollista vakuutus enottajista tai mahdollisille vakuutus enottajille tarjotaan tietoja vakuutus- tai jälleenvakuutus tuotteista, -edustajista tai -yrityksistä.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 12 kappale

- (12) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava henkilöihin, jotka harjoittavat muunlaista ammatillista toimintaa, esimerkiksi veroneuvojiin tai tilintarkastajiin, ja jotka antavat satunnaisesti neuvoja vakuutuksista kyseistä muuta ammattitoimintaa harjoittaessaan eikä henkilöihin, jotka antavat pelkästään yleisluonteisia tietoja vakuutustuotteista, jos tämän toiminnan tarkoituksena ei ole auttaa asiakasta tekemään tai soveltamaan vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusta, eikä ammattimaista vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vahingonselvittelyä tai vahingonarviointi- ja korvaustoimintaa.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 13 kappale
⇒ uusi

- (13) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava vakuutusedustusta sivutoimisesti harjoitaviin henkilöihin, tietyin ankaran edellytyksin ⇒ rajoituksin, jotka koskevat vakuutus sopimusta, erityisesti vakuutus sopimuksen myynnissä tarvittavaa tietämystä, katettuja riskejä ja vakuutusmaksun suuruutta ⇐.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)

- (14) ~~Tämä direktiivi sisältää~~ ☒ Tässä direktiivissä määritellään ☒ sidoksissa olevaa vakuutusedustajaa koskevan määritelmän, jossa otetaan ☒ jotta voidaan ottaa ☒ huomioon tiettyjen jäsenvaltioiden markkinoiden erityispiirteet ja jonka tavoitteena on määritellä edellytykset, joiden mukaisesti kyseiset edustajat voidaan rekisteröidä joita sovelletaan kyseisiin edustajiin. Tällä määritelmällä ei ole tarkoitus estää sitä, että jäsenvaltioilla on sitä vastaavia sellaisten vakuutusedustajien käsitteitä, jotka toimivat jonkin vakuutusyrityksen puolesta ja nimissä ja sen täydellä vastuulla ja voivat periä vakuutusmaksuja ja asiakkaalle tarkoitettuja korvauksia tässä direktiivissä säädettyjä taloudellisia takuita koskevia edellytyksiä noudattaen.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 14 kappale
⇒ uusi

- (15) Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajan asunto asuinpaikka tai keskushallinto sijaitsee, olisi rekisteröitävä edustajat, edellyttäen, että tämä täyttää tiukat ammatilliset vaatimukset, jotka liittyvät pätevyYTEEN, hyvään maineeseen, ammatilliseen vastuuvakuutukseen ja taloudelliseen kapasiteettiin ⇒ jotka ovat luonnollisia henkilöitä ⇐. ⇒ Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja on oikeushenkilö, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa edustajan sääntömääräinen kotipaikka (tai jos sillä ei kansallisen

lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa, sen keskushallinto) sijaitsee, olisi rekisteröitävä edustaja, edellyttäen, että tämä täyttää tiukat ammatilliset vaatimukset, jotka liittyvät pätevyyteen, hyvään maineeseen, ammatilliseen vastuuvakuutukseen ja taloudelliseen kapasiteettiin. Jos vakuutus edustajat on jo rekisteröity jäsenvaltioissa, niiden uudelleenrekisteröintiä ei vaadita tämän direktiivin nojalla. ⇐

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 6 ja 15 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (16) Vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajien olisi voitava käyttää hyväkseen sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta, jotka ovat ~~perustamis~~perussopimuksessa taattuja oikeuksia. ☒ Näin ollen ☒ Rekisteröinnin kotijäsenvaltiossa ⇒ tai kotijäsenvaltiolle annetun ilmoituksen ⇐ olisi mahdollistettava vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajille toiminnan harjoittaminen muissa jäsenvaltioissa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella edellyttäen, että toimivaltaisten viranomaisten välillä on noudatettu asianmukaista ilmoitusmenettelyä.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 16 kappale (uusi)

- (17) ~~Asianmukaiset seuraamukset ovat tarpeen niitä henkilöitä kohtaan, jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutus edustustoimintaa rekisteröitymättä, niitä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä kohtaan, jotka käyttävät rekisteröitymättömien edustajien palveluja, ja sellaisia edustajia vastaan, jotka eivät noudata tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä.~~

↓ uusi

- (18) Avoimuuden lisäämiseksi ja rajat ylittävän kaupan helpottamiseksi EVLEEV:n olisi perustettava, julkistettava ja pidettävä ajan tasalla keskitetty sähköinen tietokanta, johon kirjataan kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajat, jotka ovat ilmoittaneet aikomuksestaan hyödyntää sijoittautumisvapauttaan tai palvelujen tarjoamisen vapauttaan. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava asianomaiset tiedot EVLEEV:lle viipymättä, jotta se voi toimia näin. Tietokantaan olisi sisällytettävä hyperlinkit kunkin jäsenvaltion kaikkiin asianomaisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Jokaisen jäsenvaltion kunkin toimivaltaisen viranomaisen olisi esitettävä verkkosivustollaan hyperlinkki kyseiseen tietokantaan.

- (19) Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion asianomaiset oikeudet ja velvollisuudet, jotka liittyvät näiden valtioiden rekisteröimien tai niiden alueella vakuutus- tai jälleenvakuutus edustustoimintaa harjoittavien vakuutus- tai jälleenvakuutus edustajien valvontaan näiden edustajien hyödyntäessä

sijoittautumisvapauttaan tai palvelujen tarjoamisen vapauttaan, olisi määriteltävä selkeästi.

- (20) Jäsenvaltioiden ei olisi sovellettava rekisteröintivaatimuksia vakuutusedustajiin, joiden toiminta vakuutusedustusalalla liittyy tiettytyypisiin vakuutussopimuksiin sivutoimisesti tai vahinkojen ammattimaiseen hallintaan, vahingon selvittelyyn tai asiantuntija-arvion tekemiseen vahingosta, edellyttäen että vakuutusedustajat noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia tiedoista ja taidoista sekä hyvästä maineesta ja sovellettavia tietojen antamista ja menettelytapoja koskevia vaatimuksia ja että toimivaltaiselle viranomaiselle on jätetty ilmoitus toiminnasta.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 7 kappale (mukautettu)

- (21) Se, että vakuutusedustajat eivät voi toimia vapaasti koko ~~yhteisössä~~ unionissa, on esteenä vakuutusalan ~~yhteisissä~~ markkinoiden moitteettomalle toiminnalle.

↓ uusi

- (22) On tärkeää varmistaa niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien sekä ensivakuuttajien työntekijöiden korkea ammattitaito ja pätevyys, jotka ovat mukana vakuutussopimusten myynnin valmistelussa, myynnissä ja myynnin jälkeisissä toimissa. Sen vuoksi edustajan ammatillisten tietojen, ensivakuuttajan työntekijöiden sekä autovuokraamojen ja matkatoimistojen työntekijöiden ammatillisten tietojen sekä niiden henkilöiden ammatillisten tietojen, jotka hoitavat vahinkojen hallinnointia tai vahingon selvittelyä tai tekevät asiantuntija-arvion vahingosta, on vastattava näiden toimintojen monimutkaisuuden tasoa. Jatkuva koulutus olisi varmistettava.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 8 kappale
⇒ uusi

- (23) Vakuutus- tai jälleenvakuutus ~~edustustoiminnan~~ aloittavia tai sitä harjoittavia henkilöitä koskeviin ammatillisiin vaatimuksiin tai rekisteröintiin liittyvien kansallisten säännösten yhteensovittaminen voi ~~tästä syystä~~ edistää sekä rahoituspalvelujen ~~yhteisissä~~ markkinoiden toteuttamisen loppuunsaattamista ja asiakkaan suojan paranemista tällä alalla.

↓ uusi

- (24) Jotta lisättäisiin rajat ylittävää kauppaa, olisi vahvistettava periaatteet, joilla säännellään edustajien tietojen ja taitojen vastavuoroista tunnustamista.

- (25) Vastaanottavan jäsenvaltion olisi hyväksyttävä kansallinen tutkinto, joka on vahvistettu vähintään tasolle 3 eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen

perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen¹⁶ mukaisessa eurooppalaisessa tutkintojen viitekehyksessä, sen osoituksena, että vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja täyttää tietoja ja taitoja koskevat vaatimukset, jotka ovat edellytys tämän direktiivin nojalla tehtävälle rekisteröinnille. Kyseisen viitekehysten avulla jäsenvaltiot, oppilaitokset, työnantajat ja yksilöt voivat vertailla erilaisissa koulutusjärjestelmissä unionissa annettavia tutkintoja. Kyseinen väline on olennaisen tärkeä kehitettäessä työmarkkinoita unionissa. Kyseisellä kehyksellä ei ole tarkoitus korvata kansallisia tutkintojärjestelmiä vaan täydentää jäsenvaltioiden toimia helpottamalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.

- (26) Vaikka vakuutuksenantajia ja -edustajia varten on nykyisin yhden toimiluvan järjestelmät, Euroopan vakuutusmarkkinat ovat edelleen hyvin pirstoutuneet. Jotta helpotettaisiin rajat ylittävää liiketoimintaa ja kuluttajille tarjottaisiin lisää avoimuutta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden alueella sovellettavat yleistä etua koskevat säännöt julkaistaan; keskitetty sähköinen rekisteri ja tiedot vakuutus- ja jälleenvakuutusedustukseen sovellettavista, yleistä etua koskevista eri jäsenvaltioiden säännöistä olisi asetettava julkisesti saataville.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 17 kappale

- (27) Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö ja tietojenvaihto on olennaisen tärkeää asiakkaiden suojaamiseksi sekä vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan luotettavuuden varmistamiseksi ~~yhtenäisissä~~ markkinoilla.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 22 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (28) Jäsenvaltioissa on oltava ~~sojivat~~ tarkoituksenmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikaisumenettelyt, jotta vakuutusedustajien tai -yritysten ja asiakkaiden väliset riidat voidaan ratkaista, soveltaen mahdollisuuksien mukaan jo käytössä olevia menettelyjä. Käytössä olisi oltava tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikaisumenettelyt, joilla voidaan käsitellä vakuutusyritysten tai vakuutustuotteita myyvien tai tarjoavien henkilöiden ja asiakkaiden välisiä riitoja, jotka koskevat tämän direktiivin nojalla vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita. Jotta voidaan tehostaa sellaisia tuomioistuinten ulkopuolisia riidanratkaisumenettelyjä, joissa käsitellään asiakkaiden tekemiä valituksia, tässä direktiivissä olisi säädettävä, että vakuutusyritysten tai vakuutustuotteita myyvien tai tarjoavien henkilöiden on osallistuttava asiakkaiden käynnistämiin riidanratkaisumenettelyihin, jotka eivät johda sitovaan päätökseen ja jotka koskevat tämän direktiivin nojalla vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita. Tällaisilla tuomioistuinten ulkopuolisilla riidanratkaisumenettelyillä pyrittäisiin vakuutusyritysten tai vakuutustuotteita myyvien tai tarjoavien henkilöiden ja

¹⁶ EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.

asiakkaiden välisten riitojen nopeampaan ja halvempaa ratkaisemiseen ja tuomioistuinjärjestelmän työtaakan helpottamiseen. Tuomioistuinten ulkopuolisten riidanratkaisumenettelyjen ei kuitenkaan tulisi rajoittaa tällaisten menettelyjen osapuolten oikeuksia nostaa kanne tuomioistuimessa. ⇐

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 23
kappale
⇒ uusi

Jäsenvaltioiden olisi ⇒ varmistettava, että tässä direktiivissä tarkoitettuja riitoja käsittelevät vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet ⇐ ~~kannustettava tuomioistuinten ulkopuolisia julkisia tai yksityisiä sovitteluelimiä toimimaan~~ toimivat yhteistyössä rajat ylittävien kiistojen ratkaisemiseksi, tämän kuitenkaan rajoittamatta asiakkaiden oikeutta nostaa kanne tuomioistuimissa. ⇐ Jäsenvaltioiden on kannustettava tällaisia kiistoja käsitteleviä vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä liittymään rahoituspalvelualan riitojenratkaisuverkostoon (FIN-NET)¹⁷. ⇐ ~~Tällä yhteistyöllä pitäisi pyrkiä erityisesti siihen, että kuluttaja voisi osoittaa valitukset toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta vakuutus edustajaa vastaan tuomioistuimen ulkopuoliseen sovitteluelimeen asuinjäsenvaltiossaan. Rahoituspalvelualan riitojenratkaisuverkoston (FIN-NET) perustaminen helpottaa kuluttajien toimintaa heidän käyttäessään rajat ylittäviä palveluja. Menettelyjä koskevissa säännöksissä olisi otettava huomioon tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annettu komission suositus 98/257/EY¹⁸.~~

↓ uusi

(29) Koska monet vakuutus edustajat ja -yritykset harjoittavat samanaikaisesti yhä useampia toimintoja, näiden erilaisten toimintojen ja edellä mainittujen edustajien ja yritysten asiakkaiden etujen välisten ristiriitojen mahdollisuus on lisääntynyt. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on tarpeen vahvistaa säännöt sen varmistamiseksi, etteivät tällaiset ristiriidat vahingoita asiakkaiden etua.

(30) Kuluttajien olisi saatava ennakoita selkeät tiedot vakuutus tuotteita myyvien henkilöiden asemasta ja heidän saamistaan korvauksesta. On tarpeen säätää eurooppalaisten vakuutus edustajien ja -yritysten aseman pakollisesta kertomisesta. Nämä tiedot olisi esitettävä kuluttajalle ennen sopimuksen tekemistä. Tarkoituksena on osoittaa vakuutus yrityksen ja -edustajan välinen suhde (tapauksen mukaan) sekä edustajien saamien korvausten rakenne ja sisältö.

(31) Jotta vähennettäisiin vakuutus tuotteen myyjän ja ostajan välisiä eturistiriitoja, on tarpeen varmistaa, että vakuutus tuotteiden jakelijoiden saamista korvauksista kerrotaan riittävässä määrin. Näin ollen vakuutus edustaja ja sen työntekijät tai vakuutus yritys olisi henkivakuutus tuotteiden osalta velvoitettava kertomaan asiakkaalle ennen kaupan tekemistä korvauksista, joita niille maksetaan. Muiden

¹⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm

¹⁸ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.

vakuutustuotteiden osalta asiakkaalle on kerrottava viiden vuoden siirtymäkauden ajan asiakkaan oikeudesta pyytää näitä tietoja, jotka on toimitettava asiakkaalle tämän pyynnöstä.

(32) Jotta asiakas saisi vertailukelpoisia tietoja vakuutusedustuspalveluista riippumatta siitä, ostaako hän tuotteen edustajan välityksellä vai suoraan vakuutusyhtiyltä, ja jotta ei vääristettäisi kilpailua kannustamalla vakuutusyhtiöitä myymään suoraan asiakkaille välttääkseen tietojen antamista koskevia vaatimuksia sen sijaan, että myynti tapahtuisi edustajien välityksellä, myös vakuutusyhtiöitä olisi vaadittava esittämään asiakkaille, joille ne tarjoavat suoraan vakuutusedustuspalveluja, tiedot korvauksista, joita ne saavat vakuutustuotteiden myynnistä.

(33) Koska tämän ehdotuksen tarkoituksena on parantaa kuluttajansuojaa, joitakin sen säännöksistä sovelletaan ainoastaan kuluttajan ja yrityksen välisessä kaupankäynnissä (B2C), erityisesti niitä säännöksiä, joilla säännellään liiketoiminnan menettelytapasääntöjä vakuutusedustajien tai vakuutustuotteiden muiden myyjien osalta.

(34) Jotta vältettäisiin tuotteiden myyntiä väärin perustein, vakuutustuotteiden myyntiin olisi tarvittaessa liitettävä rehellistä ja ammattimaista neuvontaa.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 18 kappale

(35) Asiakkaalle on olennaisen tärkeää tietää, antaako vakuutusedustaja, jonka kanssa hän asioi, neuvoja neuvontaa lukuisten vakuutusyhtiöiden vai ainoastaan joidenkin vakuutusyhtiöiden tarjoamista vakuutustuotteista.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 20 kappale
⇒ uusi

(36) ⇒ Koska kuluttajat ovat yhä enemmän riippuvaisia henkilökohtaisista suosituksista, on tarkoituksenmukaista sisällyttää direktiiviin neuvonnan määritelmä. Ennen kuin neuvontaa annetaan, vakuutusedustajan tai -yrityksen olisi arvioitava asiakkaan tarpeita, toiveita ja taloudellista tilannetta. ⇐ Jos vakuutusedustaja ilmoittaa antavansa neuvoja neuvontaa lukuisten vakuutusyhtiöiden tuotteista, edustajan olisi aina esitettävä tasapuolinen ja riittävän laajan alan kattava analyysi markkinoilla tarjolla olevista sopimuksista. Lisäksi kaikkien vakuutusedustajien ⇒ ja -yritysten ⇐ olisi aina perusteltava antamansa neuvot neuvonta.

↓ uusi

(37) Ennen vakuutus sopimuksen tekemistä, myös niissä tapauksissa, joissa myyntiä edeltävää neuvontaa ei anneta, asiakkaalle olisi annettava asianmukaiset tiedot vakuutustuotteesta, jotta asiakas voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen.

Vakuutusedustajan olisi pystyttävä selittämään asiakkaalle myymiensä vakuutustuotteiden keskeiset ominaisuudet.

- (38) Olisi annettava yhtenäiset säännöt, joilla vakuutustuotetta myyvälle henkilölle annetaan tietty valinnanvara sen välineen suhteen, jolla kaikki tiedot annetaan asiakkaalle, ja sallittava sähköisen viestinnän käyttö, jos se on tarkoituksenmukaista ottaen huomioon, millaisessa tilanteessa liiketoimi toteutetaan. Asiakkaalle olisi kuitenkin annettava mahdollisuus saada tiedot paperilla. Jotta kuluttajilla olisi mahdollisuus saada tiedot, kaikki sopimuksentekoa edeltävät tiedot olisi aina toimitettava veloitusetta.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 21 kappale
⇒ uusi

- (39) Tarve vaatia tällaisia tietoja on vähäisempi, kun ~~asiakkaana on yritys, joka~~ asiakas etsii jälleenvakuutusta tai vakuutusta kaupallisten ja teollisten riskien kattamiseksi ⇒ tai on ammattimainen asiakas (ks. tämän direktiivin liite I) ⇐.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 19 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (40) Tässä direktiivissä olisi täsmennettävä, mitä ⇒ vähimmäis ⇐ velvoitteita ⇒ vakuutusyrityksillä ja ⇐ vakuutus edustajilla olisi oltava asiakkaille annettavien tietojen osalta. ~~Jäsenvaltio voi~~ ⇔ Jäsenvaltion tulisi voida pitää voimassa tai ottaa ⇔ ~~pitää voimassa tai ottaa~~ käyttöön tiukempia säännöksiä, joita voidaan soveltaa niiden alueella ⇒ vakuutusedustus ⇐ toimintaansa harjoittaviin vakuutusedustajiin ⇒ ja -yrityksiin ⇐ ~~heidän asuinpaikastaan~~ ⇒ näiden kotijäsenvaltion säännöksistä ⇐ riippumatta, kunhan kyseiset tiukemmat säännökset ovat yhteisön ⇔ unionin ⇔ oikeuden mukaisia, mukaan lukien tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY ('Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä')¹⁹. ⇒ Jos jäsenvaltio ehdottaa soveltavansa ja soveltaa vakuutusedustajia ja vakuutustuotteiden myyntiä koskevia muitakin säännöksiä kuin tässä direktiivissä vahvistettuja säännöksiä, sen olisi varmistettava, että kyseisistä säännöksistä aiheutuva hallinnollinen rasite on oikeassa suhteessa kuluttajansuojaan. Kuluttajien suojelemiseksi ja vakuutustuotteiden väärin perustein tapahtuvan myynnin ehkäisemiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa tiukempia vaatimuksia poikkeuksellisesti vakuutusedustajiin, jotka harjoittavat vakuutusedustusta sivutoimisesti, jos jäsenvaltiot katsovat tämän tarpeelliseksi ja oikeasuhteiseksi. ⇐

¹⁹ EYVL L 138, 17.7.2000, s. 1.

(41) Ristiinmyyntikäytännöt ovat yleinen strategia vähittäisrahoituspalvelujen tarjoajien keskuudessa kaikkialla unionissa. Nämä käytännöt voivat tarjota etuja kuluttajille, mutta niissä voi myös olla kyse käytännöistä, joissa kuluttajan etua ei oteta riittävästi huomioon. Esimerkiksi tietyt ristiinmyyntikäytäntöjen tai -tuotteiden muodot, ennen muuta niin sanottu sitominen, jossa vähintään kaksi rahoituspalvelua myydään yhdessä paketissa ja ainakin yksi näistä palveluista tai tuotteista ei ole saatavilla erikseen, voivat vääristää kilpailua ja vaikuttaa kielteisesti kuluttajien liikkuvuuteen ja heidän mahdollisuuksiinsa tehdä tietoon perustuvia valintoja. Yhtenä esimerkkinä sitomisesta on pakollinen käyttötilin avaaminen vakuutusmaksujen maksamiseksi, kun vakuutuspalvelu tarjotaan kuluttajalle, tai moottoriajoneuvovakuutuksen pakollinen ottaminen luototetun auton vakuuttamiseksi, kun kuluttajalle myönnetään kulutusluotto. Niputuskäytännöt, joissa yksi tai useampi rahoituspalvelu tai -tuote myydään yhdessä paketissa, mutta kukin niistä voidaan myös ostaa erikseen, voivat nekin vääristää kilpailua ja vaikuttaa kielteisesti kuluttajien liikkuvuuteen ja mahdollisuuksiin tehdä tietoon perustuvia valintoja, mutta ne ainakin jättävät kuluttajalle valinnanvaraa, minkä vuoksi niihin voi liittyä vähäisempi riski siitä, etteivät vakuutusedustajat noudata tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan. Tällaisten käytäntöjen käyttöä olisi arvioitava huolellisesti, jotta voidaan edistää kilpailua ja kuluttajien valinnanvaraa.

(42) Asiakkaille tarjotaan usein vakuutussopimuksia, joihin liittyy sijoituksia, direktiivin [MiFID II]²⁰ soveltamisalaan kuuluvien sijoitustuotteiden mahdollisina vaihtoehtoina tai korvikkeina. Jotta sijoittajansuoja olisi yhdenmukaista ja vältettäisiin sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön riski, on tärkeää, että vähittäissijoitustuotteisiin (sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annetussa asetuksessa määritellyt vakuutusmuotoiset sijoitustuotteet) sovelletaan samoja liiketoiminnan menettelytapasääntöjä: näihin sisältyvät tarkoituksenmukaisten tietojen esittäminen, vaatimukset neuvonnan soveltuvuudesta, houkuttelua koskevat rajoitukset ja vaatimukset hallita eturistiriidat, ja, jos kyseessä ovat riippumattomat neuvonantajat, heidän saamiensa korvausten muotoa koskevat rajoitukset. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EVLEV) olisi tehtävä yhteistyötä, jotta vähittäismarkkinoille tarkoitettuihin sijoitustuotteisiin, joihin sovelletaan joko [MiFID II]-direktiiviä tai tätä direktiiviä ohjeiden välityksellä, saataisiin liiketoiminnan menettelytapasääntöjen osalta mahdollisimman paljon yhdenmukaisuutta. Kun kyseessä ovat vakuutusmuotoiset sijoitustuotteet, tämän direktiivin vaatimukset, joita sovelletaan kaikkiin vakuutussopimukseen (tämän direktiivin VII luku), ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevat parannellut vaatimukset ovat kumulatiiviset. Näin ollen henkilöiden, jotka harjoittavat vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusedustusta, olisi noudatettava menettelytapavaatimuksia, joita sovelletaan kaikkiin vakuutussopimukseen, ja paranneltuja vaatimuksia, joita sovelletaan vakuutusmuotoisiin sijoitustuotteisiin.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi rahoitusvälineiden markkinoista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY kumoamisesta (uudelleenlaadittu), KOM(2011) 656 lopullinen.

- (43) Sen varmistamiseksi, että vakuutusyritykset ja vakuutusedustusta harjoittavat henkilöt noudattavat tätä direktiiviä ja että niitä kohdellaan samalla tavoin koko unionissa, jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Joulukuun 8 päivänä 2010 annetussa komission tiedonannossa ”Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla”²¹ tarkasteltiin nykyisiä valtuuksia ja niiden soveltamista käytäntöön, ja sen tavoitteena oli seuraamusten ja toimenpiteiden lähentäminen. Jäsenvaltioiden vahvistamien hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden olisi sen vuoksi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat tällaisten seuraamusten ja toimenpiteiden osoittamista niiden kohteena oleville, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, niiden julkistamista sekä keskeisiä seuraamusvaltuuksia ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruutta.
- (44) Toimivaltaisille viranomaisille olisi erityisesti annettava valtuudet määrätä taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat riittävän suuria ylittääkseen todennäköiset hyödyt ja joilla on varoittava vaikutus myös suurempiin laitoksiin ja niiden johtajiin.
- (45) Sen varmistamiseksi, että seuraamuksia sovelletaan jäsenvaltioissa yhdenmukaisesti, kun niissä päätetään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyyppistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta, jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki olennaiset olosuhteet.
- (46) Jotta varmistetaan, että seuraamuksilla on varoittava vaikutus suureen yleisöön, ja kerrotaan asiakkaan suojan kannalta kenties haitallisista sääntöjen rikkomisista, määrätyt seuraamukset ja toimenpiteet olisi julkistettava, paitsi tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa. Jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille, määrätyt seuraamukset ja toimenpiteet olisi julkistettava ilman nimiä, jotta noudatettaisiin suhteellisuusperiaatetta.
- (47) Säännösten mahdollisten rikkomisten havaitsemiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat tutkintavaltuudet, ja niiden olisi luotava tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista.
- (48) Tässä direktiivissä olisi käsiteltävä sekä hallinnollisia seuraamuksia että hallinnollisia toimenpiteitä riippumatta siitä, pidetäänkö niitä seuraamuksina vai toimenpiteinä kansallisessa lainsäädännössä.
- (49) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa rikoksiin liittyviä jäsenvaltioiden lainsäädännön mahdollisia säännöksiä.
- (50) Jotta saavutettaisiin tämän direktiivin tavoitteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edustajan riittävien tietojen ja pätevyyden käsitteitä, eturistiriitojen hallintaa, menettelytapavelvoitteita vähittäismarkkinoille tarkoitettujen vakuutusalan paketoitujen sijoitustuotteiden osalta sekä menettelyjä ja lomakkeita, joilla tiedot seuraamuksista ilmoitetaan. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa valmistelutyönsä aikana asianmukaisia kuulemisia, myös asiantuntijatasolla.

²¹ KOM(2010) 716.

Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (51) Finanssipalvelujen teknisillä standardeilla olisi varmistettava johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja kuluttajien riittävä suoja koko unionissa. Koska EVLEV:lla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja.
- (52) Komission olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan nojalla annettavilla delegoiduilla säädöksillä ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010²² 10–15 artiklan mukaisesti hyväksyttävä delegoidut säädökset, joista säädetään [8] artiklassa edustajan riittävien tietojen ja taitojen osalta, [17 ja 23] artiklassa eturistiriitojen hallinnan osalta, [24 ja 25] artiklassa vähittäismarkkinoille tarkoitettuihin vakuutusalan paketoituihin sijoitustuotteisiin liittyvien menettelytapalveloitteiden osalta, ja tekniset täytäntöönpanostandardit, joista säädetään [30] artiklassa seuraamuksiin liittyviä tietoja koskevien menettelyjen ja lomakkeiden osalta. EVLEV:n olisi laadittava näiden delegoitujen säädösten ja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset.
- (53) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY²³, jota sovelletaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti jäsenvaltioiden nimeämien riippumattomien viranomaisten valvonnassa, sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001²⁴ sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn, jota EVLEV toteuttaa kyseisen asetuksen tarjoamassa kehyksessä ja Euroopan tietosuojavaltuutetun valvonnassa.
- (54) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita, siten kuin perussopimuksessa on määrätty.
- (55) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Lainsäätävä katsoo tämän direktiivin osalta, että on perusteltua toimittaa tällaiset asiakirjat.

²² EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

²³ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

²⁴ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

(56) Tätä direktiiviä olisi tarkasteltava uudelleen viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta, jotta voidaan ottaa huomioon markkinoilla tapahtunut kehitys, unionin oikeuden muilla aloilla tapahtunut kehitys ja kokemukset, joita jäsenvaltiot ovat saaneet eritoten direktiivin 2003/41/EY soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin liittyvän unionin oikeuden täytäntöönpanosta.

↓ 2002/92/EY johdanto-osan 24 kappale (mukautettu)

(57) Tämän vuoksi direktiivi ~~77/92/EY~~ ☒ 2002/92/EY ☒ olisi kumottava ☒ . ☒

↓ uusi

(58) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2002/92/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu direktiiviin 2002/92/EY.

(59) Tämä direktiivi ei vaikuta direktiivissä 2002/92/EY mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä,

↓ 2002/92/EY

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla *Soveltamisala*

↓ 2002/92/EY
⇒ uusi

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden tai sijoittautumaan aikovien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden vakuutus- ja jälleenvakuutusedustustoiminnan ⇒ , mukaan lukien vahinkojen ammattimainen hallinnointi ja vahingon selvittely, ⇐ aloittamista ja harjoittamista koskevat säännöt.

↓ 2002/92/EY

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta vakuutus sopimuksia koskevia edustus palveluja tarjoaviin henkilöihin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) vakuutus sopimus edellyttää tietämystä ainoastaan tarjotusta vakuutus turvasta;
 - b) vakuutus sopimus ei ole henkivakuutus sopimus;
 - c) vakuutus sopimus ei kata vastuuriiskejä;
 - d) kyseisten henkilöiden pääasiallinen ammattitoiminta on muu kuin vakuutus edustus;

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

- e) vakuutus liittyy täydentävänä minkä tahansa tarjoajan ~~toimittamaan tavarahan tai palveluun~~ toimittamiin tavaroihin, kun tällainen vakuutus kattaa ~~i~~ kyseisen tarjoajan toimittamien tavaroiden viallisuuteen, katoamiseen tai vahingoittumiseen liittyvän riskin; ~~tai~~

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

⇒ uusi

- ~~ii) matkatavaroiden vahingoittumisen tai katoamisen ja kyseiseltä tarjoajalta varattuun matkaan liittyvät muut riskit, vaikka vakuutus kattaa henkivakuutus tai vastuuriiskejä edellyttäen, että vakuutus turva on liitännäinen kyseiseen matkaan liittyviä riskejä koskevaan pääasialliseen vakuutus turvaan nähden;~~
- f) ⇒ kun vakuutus sopimuksen on tarkoitus tuottaa määräsuhteessa vuotuinen määrä, vuotuisen vakuutus maksun arvo ei ole suurempi kuin 500 600 euroa, ja vakuutus sopimus on voimassa mahdolliset sopimuksen jatkamiset mukaan lukien enintään viisi vuotta.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta yhteisön unionin ulkopuolella sijaitsevia riskejä ja sitoumuksia koskeviin vakuutus- ja jälleenvakuutus edustus palveluihin.

↓ 2002/92/EY
⇒ uusi

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, joka koskee sellaisten kolmanteen maahan sijoittautuneiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tai edustajien harjoittamaa vakuutus- ja jälleenvakuutusedustustoimintaa, jotka työskentelevät jäsenvaltioiden alueella palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, edellyttäen, että varmistetaan yhtäläinen kohtelu kaikille henkilöille, jotka harjoittavat tai ovat saaneet oikeuden harjoittaa vakuutus- ja jälleenvakuutus edustamisedustustoimintaa kyseisillä markkinoilla.

Tällä direktiivillä ei säännellä kolmansissa maissa harjoitettavaa vakuutus- tai jälleenvakuutus edustustoimintaa eikä muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 73/239/ETY(8) ja henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 79/267/ETY(9) määriteltyjen yhteisön vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakuutusedustajien välityksellä kolmansissa maissa harjoittamaa toimintaa.

↓ uusi

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista yleisistä vaikeuksista, joita niiden vakuutusedustajilla on niiden sijoittautuessa kolmanteen maahan tai harjoittaessa siellä vakuutusedustustoimintaa.

↓ 2002/92/EY
⇒ uusi

2 artikla Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'vakuutusyrityksellä' yritystä, joka on saanut virallisen toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan tai direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan mukaisesti;
2. 'jälleenvakuutusyrityksellä' sellaista muuta yritystä kuin vakuutusyritystä tai kolmannen maan vakuutusyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on ottaa kannettavakseen vakuutusyrityksen, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai muiden jälleenvakuutusyritysten luovuttamia riskejä, joka on saanut virallisen toimiluvan direktiivin 2005/68/EY 3 artiklan mukaisesti;

↓ 2002/92/EY

⇒ uusi

3. 'vakuutusedustuksella' ~~esittelemistä,~~ ⇒ neuvontaa ⇐, ehdottamista tai muuta vakuutussopimusten tekemiseen liittyvää valmistelevaa toimintaa, ~~tai~~ tällaisten sopimusten tekemistä, tai avustamista vakuutussopimuksen hoidossa ja täyttämässä erityisesti vahinkotapauksissa ⇒ sekä vahinkojen ammattimaista hallinnointia ja vahingon selvittelyä ⇐. ~~Vakuutusyrityksen tai kyseisen vakuutusyrityksen vastuulla toimivan vakuutusyrityksen työntekijän harjoittamaa tällaista toimintaa ei pidetä vakuutusedustuksena.~~ ⇒ Näitä toimintoja pidetään vakuutusedustuksena myös silloin, kun niitä harjoittaa vakuutusyritys ilman vakuutusedustajaa. ⇐

↓ uusi

Seuraavia toimintoja ei pidetä vakuutusedustuksena tämän direktiivin soveltamiseksi:

↓ 2002/92/EY

⇒ uusi

- a) ~~Vakuutusedustuksena ei pidetä~~ tietojen ~~antamista~~ antaminen satunnaisesti ⇒ asiakkaalle ⇐ muun ammattitoiminnan yhteydessä, ~~edellyttäen, että toiminnan tarkoituksena ei ole~~ ⇒ jollei tietojen antaja toteuta muita toimia ⇐ ~~auttaa auttaakseen~~ asiakasta tekemään tai soveltamaan vakuutussopimusta, ~~eikä ammattimaista vakuutusyrityksen vahingon selvittelyä tai vahingon arviointi- ja korvaustoimintaa;~~

↓ uusi

- b) mahdollisia vakuutuksenottajia koskevien tietojen pelkkä esittäminen vakuutusedustajille tai -yrityksille taikka vakuutustuotteita, -edustajaa tai -yritystä koskevien tietojen pelkkä esittäminen mahdollisille vakuutuksenottajille;

4. 'vakuutusmuotoisella sijoitustuotteella' vakuutussopimusta, joka voitaisiin luokitella myös [sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annetun asetuksen (PRIPS-asetuksen)] 2 artiklan a alakohdassa määritellyksi 'sijoitustuotteeksi';

↓ 2002/92/EY

⇒ uusi

5. 'vakuutusedustajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, ⇒ joka ei ole vakuutusyritys ja ⇐ joka korvausta vastaan aloittaa vakuutusedustuksen tai harjoittaa sitä;

↓ 2002/92/EY

⇒ uusi

64. 'jälleenvakuutusedustuksella' ~~esittelemistä~~ ⇒ neuvontaa ⇐, ehdottamista tai muuta jälleenvakuutussopimusten tekemiseen liittyvää valmistelevaa toimintaa, ~~tai~~ tällaisten sopimusten tekemistä tai avustamista jälleenvakuutussopimuksen hoidossa ja täyttämässä erityisesti vahinkotapauksissa ⇒ sekä vahinkojen ammattimaista hallinnointia ja vahingon selvittelyä. ⇐ ~~Jälleenvakuutusyrityksen tai jälleenvakuutusyrityksen työntekijän, joka toimii kyseisen jälleenvakuutusyrityksen vastuulla, toimintaa ei pidetä jälleenvakuutusedustuksena.~~ ⇒ Näitä toimintoja pidetään jälleenvakuutusedustuksena myös silloin, kun niitä harjoittaa jälleenvakuutusyritys ilman jälleenvakuutusedustajaa. ⇐

↓ uusi

Seuraavia toimintoja ei pidetä jälleenvakuutusedustuksena tämän direktiivin soveltamiseksi:

↓ 2002/92/EY

a) ~~Jälleenvakuutusedustuksena ei pidetä~~ tietojen ~~antamista~~ antaminen satunnaisesti muun ammattitoiminnan yhteydessä, edellyttäen, että toiminnan tarkoituksena ei ole auttaa asiakasta tekemään tai soveltamaan jälleenvakuutussopimusta, ~~eikä ammattimaista jälleenvakuutusyrityksen vahingon selvittelyä tai vahingon arviointi- ja korvaustoimintaa;~~

↓ uusi

b) mahdollisia vakuutuksenottajia koskevien tietojen pelkkä esittäminen jälleenvakuutusedustajille tai -yrityksille taikka jälleenvakuutus tuotteita, -edustajaa tai -yritystä koskevien tietojen pelkkä esittäminen mahdollisille vakuutuksenottajille;

↓ 2002/92/EY

⇒ uusi

76. 'jälleenvakuutusedustajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, ⇒ joka ei ole jälleenvakuutusyritys ja ⇐ joka korvausta vastaan aloittaa jälleenvakuutusedustuksen tai harjoittaa sitä;

87. 'sidoksissa olevalla vakuutusedustajalla' henkilöä, joka harjoittaa vakuutusedustusta yhden tai usean vakuutusyrityksen ⇒ tai -edustajan ⇐ nimissä ja lukuun, ~~jos vakuutus tuotteet eivät kilpaile toistensa kanssa, mutta joka ei peri vakuutusmaksuja~~

~~eikä asiakkaalle tarkoitettuja korvauksia ja jonka toiminta tapahtuu kunkin yhtiön tuotteiden osalta täysin kyseisten vakuutusyritysten vastuulla~~ ⇨ tai -edustajien vastuulla edellyttäen, että vakuutusedustajat, joiden vastuulla kyseinen henkilö toimii, eivät itse toimi toisen vakuutusyrityksen tai -edustajan vastuulla ⇨;

~~Sidoksissa olevalla vakuutusedustajalla tarkoitetaan myös henkilöä, joka yhden tai useamman vakuutusyrityksen vastuulla niitä koskevien tuotteiden osalta harjoittaa vakuutusedustusta pääasiallisen ammatillisen toimintansa lisäksi, jos vakuutus täydentää kyseisen pääasiallisen toiminnan puitteissa toimitettavia tavaroita tai palveluja, ja joka ei peri vakuutusmaksuja eikä asiakkaalle tarkoitettuja korvauksia;~~

⇩ uusi

9. 'neuvonnalla' suositusten antamista asiakkaalle, joko asiakkaan pyynnöstä tai vakuutusyrityksen tai -edustajan aloitteesta;

⇩ uusi

10. 'ehdollisella provisiolla' provision muodossa olevaa korvausta, jos maksettava määrä perustuu vakuutusedustajan kyseiselle vakuutuksenantajalle hankkimaan vakuutustoimintaan liittyvien sovittujen tavoitteiden saavuttamiseen;

⇩ 2002/92/EY

~~118.~~ 'suurilla riskeillä' direktiivin 73/239/ETY 5 artiklan d kohdassa määritellyjä riskejä;

~~129.~~ 'kotijäsenvaltiolla':

- a) jos edustaja on luonnollinen henkilö, jäsenvaltiota, jossa hänellä on asuinpaikka ~~ja jossa hän harjoittaa toimintaa;~~
- b) jos edustaja on oikeushenkilö, jäsenvaltiota, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, tai jos sillä ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa, jäsenvaltiota, jossa sen keskushallinto sijaitsee;

⇩ 2002/92/EY (mukautettu)

⇨ uusi

~~1310.~~ 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalla on ~~sivuliike~~ ☒ pysyvä liikepaikka taikka toimipaikka ☒ tai jossa kyseinen edustaja tarjoaa palveluja ⇨ ja joka ei ole edustajan kotijäsenvaltio ⇨;

~~1412.~~ 'pysyvällä välineellä' ~~välineellä, jonka avulla asiakas voi säilyttää hänelle henkilökohtaisesti osoitetut tiedot siten, että niitä voidaan käyttää myöhemmin~~

~~tietojen tarkoituksen kannalta riittävän ajan, ja joka sallii säilytettyjen tietojen jäljentämisen muuttumattomina~~ ⇒ direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan m alakohdassa määriteltyä pysyvää välinettä; ⇐ ~~Pysyviä välineitä ovat erityisesti levykkeet, CD-ROM:it, DVD:t ja kuluttajan tietokoneen kovalevy, jolle sähköposti tallennetaan mutta niihin eivät sisälly Internet-sivustot, ellei kyseessä ole vaivasta täytä edellisessä alakohdassa esitettyjä kriteerejä.~~

↓ uusi

15. ’ristiinmyyntikäytännöllä’ vakuutuspalvelun tai -tuotteen tarjoamista yhdessä toisen palvelun tai tuotteen kanssa osana pakettia tai ehtona jonkin muun sopimuksen tai paketin ottamiselle;
16. ’läheisillä sidoksilla’ [MIFID II] -direktiivin 4 artiklan 31 alakohdassa tarkoitettua tilannetta;
17. ’ensisijaisella liiketoimipaikalla’ paikkaa, josta pääasiallista liiketoimintaa hoidetaan;
18. ’korvauksella’ kaikkia provisioita, palkkioita, veloituksia ja muita maksuja, mukaan lukien kaikenlainen taloudellinen hyöty, joita tarjotaan tai annetaan vakuutusedustustoiminnan yhteydessä.
19. ’sitomiskäytännöllä’ yhden tai useamman oheispalvelun tarjoamista vakuutuspalvelun tai -tuotteen kanssa paketissa, jos kyseistä vakuutuspalvelua tai -tuotetta ei tarjota asiakkaalle erikseen;
20. ’niputuskäytännöllä’ yhden tai useamman oheispalvelun tarjoamista vakuutuspalvelun tai -tuotteen kanssa paketissa, jos kyseistä vakuutuspalvelua tai -tuotetta tarjotaan asiakkaalle myös erikseen muttei välttämättä samoin ehdoin ja edellytyksin kuin silloin, kun sitä tarjotaan niputettuna oheispalvelujen kanssa.

↓ 2002/92/EY
⇒ uusi

II LUKU

REKISTERÖINNIN EDELLYTYKSET

3 artikla Rekisteröinti

1. ⇒ Jollei 4 artiklassa toisin säädetä, ⇐ ~~V~~vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien on oltava ~~7 artiklan 2 kohdassa määritellyn~~ toimivaltaisen viranomaisen rekisteröimiä kotijäsenvaltiossaan. ⇒ Vakuutusyritysten, jotka on rekisteröity kotijäsenvaltiossaan

direktiivin 73/239/EY, direktiivin 2002/83/EY ja direktiivin 2005/68/EY nojalla, ja niiden työntekijöiden ei tarvitse rekisteröityä uudelleen tämän direktiivin nojalla. ⇐

Jäsenvaltiot voivat säätää, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai muut elimet voivat tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien rekisteröimiseksi sekä 4 § artiklan mukaisten vaatimusten soveltamiseksi niihin, tämän kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista. Erityisesti vakuutusyritys- tai vakuutusyritysten yhteenliittymä ⇨ tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja ⇐ voivat rekisteröidä sidoksissa olevia vakuutusedustajia toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

⇩ uusi

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja toimii vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai toisen rekisteröidyn vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan vastuulla, kyseinen toinen edustaja tai yritys on vastuussa sen varmistamisesta, että edustaja täyttää tässä direktiivissä vahvistetut rekisteröinnin edellytykset. Jäsenvaltion on tällaisessa tapauksessa ilmoitettava vastuun hyväksyvä henkilö tai yksiköille tämän artiklan 7 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetuista seikoista, ja kyseisen henkilön tai yksikön on tämän jälkeen varmistuttava tämän artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetusta seikasta. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että edustajasta vastuun ottavan henkilön tai yksikön on rekisteröitävä edustaja.

⇩ 2002/92/EY
⇨ uusi

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät ⇨ vakuutus- tai jälleenvakuutus-yrityksessä ⇨ tai rekisteröidyssä vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajassa ⇐ ja jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoimintaa.

⇩ 2002/92/EY (mukautettu)

Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä oikeushenkilöt ☒ varmistettava oikeushenkilöiden rekisteröiminen ☒ ja lisäksi merkittävä rekisteriin yrityksen johdossa olevien sellaisten luonnollisten henkilöiden nimet, jotka vastaavat vakuutusedustustoiminnasta.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa useampia kuin yhden rekisterin vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajille edellyttäen, että ne vahvistavat perusteet, joiden mukaisesti edustajat olisi rekisteröitävä.

↓ uusi

Jäsenvaltioiden on perustettava sähköinen rekisteröintijärjestelmä, joka on helposti vakuutusedustajien ja -yritysten saatavilla ja jonka avulla ne voivat suoraan täyttää yhden yhtenäisen rekisteröintilomakkeen internetissä olevalla verkkosivustolla.

↓ 2002/92/EY

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava ~~yhden palvelu~~ keskitetyn tietopisteen perustamisesta, jonka avulla näistä sähköisessä muodossa olevista ja jatkuvasti ajan tasalla pidettävistä eri rekistereistä peräisin olevat tiedot ovat helposti ja nopeasti saatavilla. Tästä ~~palvelutietopisteestä~~ on myös oltava saatavissa kaikkia kunkin jäsenvaltion 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia koskevat tunnistetiedot. Kyseisessä rekisterissä on ilmoitettava lisäksi maa tai maat, joissa edustaja toimii sijoittautumisen tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.
-

↓ uusi

4. EVLEV perustaa keskitetyn sähköisen rekisterin vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista, jotka ovat ilmoittaneet aikomuksestaan harjoittaa rajat ylittävää liiketoimintaa IV luvun mukaisesti, julkistaa sen verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla. Tätä varten jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava EVLEV:lle asianomaiset tiedot. Rekisterin on sisällytettävä hyperlinkit kunkin jäsenvaltion kaikkiin asianomaisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Rekisterin on sisällytettävä linkit kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaiten viranomaisten verkkosivustoille, joilta on myös oltava pääsy sille.
-

↓ 2002/92/EY

~~3.~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien, sidoksissa olevat vakuutusedustajat mukaan lukien, rekisteröimisen edellytyksenä on ~~4~~ 8 artiklassa säädettyjen ammatillisten vaatimusten täyttäminen.

Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava, että ne vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat, sidoksissa olevat vakuutusedustajat mukaan lukien, jotka eivät enää täytä kyseisiä vaatimuksia, poistetaan rekisteristä. Toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti tarkistettava rekisteröinnin voimassaolo. Kotijäsenvaltion on tarvittaessa ilmoitettava ~~asiaankuuluvin tavoin~~ vastaanottavalle jäsenvaltiolle rekisteristä poistamisesta.

↓ uusi

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät toimivaltaiset viranomaiset rekisteröi vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaa, jolleivät ne ole vakuuttuneet, että edustaja täyttää 8 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

↓ 2002/92/EY

⇒ uusi

~~4.~~ Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalle asiakirjan, jonka avulla ne, joita asia koskee, voivat ~~tarkistaa tarkastaa~~ ⇒ jostakin ⇐ 2 kohdassa tarkoitettua rekisteristä ~~tai tarkoitettuja rekistereistä~~, että tämä on asianmukaisesti rekisteröity.

Tässä asiakirjassa on oltava ainakin ~~12 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa~~ 16 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä, kun kyse on oikeushenkilöstä, tämän artiklan 1 kohdan ~~4 neljännessä~~ alakohdassa tarkoitettun luonnollisen henkilön nimi tai tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden nimet.

Jäsenvaltion on vaadittava, että asiakirja palautetaan sen myöntäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle, kun vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja ei enää ole rekisteröity.

~~5. Rekisteröidyt vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat voivat aloittaa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoiminnan ja harjoittaa sitä yhteisössä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.~~

↓ uusi

6. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että edustajien hakemukset rekisteriin sisällyttämisestä on käsiteltävä kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä ja että hakijalle on ilmoitettava päätöksestä viipymättä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössään tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, joiden avulla ne voivat seurata, täyttävätkö vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat tässä direktiivissä vahvistetut rekisteröinnin edellytykset koko ajan.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset pyytävät vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajilta seuraavat tiedot rekisteröinnin edellytyksenä:

a) niiden osakkeenomistajien tai jäsenten tunnistetietojen ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille, jotka omistavat edustajasta yli 10 prosentin osuuden, riippumatta siitä, onko kyse luonnollisista henkilöistä vai oikeushenkilöistä, ja tiedot näiden osuuksien suuruudesta;

b) niiden henkilöiden tunnistetietojen ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille, joilla on läheiset sidokset vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan;

c) sen osoittaminen tyydyttävällä tavalla, etteivät osuudet tai läheiset sidokset estä toimivaltaisen viranomaisen valvontatehtävien tehokasta hoitamista.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hylkäävät rekisteröitymisen, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät kyseisiä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

III LUKU

YKSINKERTAISTETTU REKISTERÖINTIMENETTELY – TOIMINNOISTA ILMOITTAMINEN

4 artikla

Ilmoitusmenettely sivutoimisen vakuutusedustuksen tarjontaa, vahinkojen ammattimaista hallinnointia taikka vahingon arviointia koskevia palveluja varten

1. Edellä 3 artiklassa vahvistettuja rekisteröinnin edellytyksiä ei sovelleta vakuutusedustajiin, jotka harjoittavat vakuutusedustusta sivutoimisesti, edellyttäen että toiminta täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) vakuutusedustajan pääasiallinen ammattitoiminta on muu kuin vakuutusedustus;

b) vakuutusedustaja edustaa ainoastaan tiettyjä vakuutustuotteita, jotka täydentävät jotain tuotetta tai palvelua, ja mainitsee ne selkeästi ilmoituksessaan;

c) vakuutustuote ei kata henkivakuutus- tai vastuuriskejä, paitsi jos vakuutusturva on liitännäinen pääasialliseen vakuutusturvaan nähden.

2. Edellä 3 artiklassa vahvistettuja rekisteröinnin edellytyksiä ei sovelleta vakuutusedustajiin, joiden ainoana toimintana ovat vahinkojen ammattimainen hallinnointi tai vahingon arviointia koskevat palvelut.

3. Kaikkien vakuutusedustajien, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus, jolla ne toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle tunnistetietonsa, osoitteensa ja harjoittamansa ammatillisen toiminnan.

4. Edustajiin, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, sovelletaan tämän direktiivin I, III, IV, V, VIII ja IX luvun sekä 15 ja 16 artiklan säännöksiä.

IV LUKU

PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUS JA SIJOITTAUTUMISVAPAUS

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

65 artikla

~~Ilmoitus sijoittautumisesta tai palvelujen tarjoamisesta toisessa jäsenvaltiossa~~

~~☒ Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttäminen ☒~~

1. Vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan, joka aikoo ensimmäistä kertaa harjoittaa liiketoimintaa ⇒ toisen jäsenvaltion alueella ⇐ yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella, on ilmoitettava siitä ⇒ ilmoitettava seuraavat tiedot ⇐ kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ☒ toimivaltaiselle viranomaiselle ☒:

~~Näiden toimivaltaisten viranomaisten on kuukauden kuluessa kyseisestä ilmoituksesta tiedotettava vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan aikomuksesta niille vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka sitä haluavat, sekä tiedotettava tästä samanaikaisesti asianomaiselle edustajalle.~~

~~Vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja voi aloittaa liiketoimintansa kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona hän on kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saanut tiedon tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta tiedonannosta. Edustaja voi kuitenkin aloittaa toimintansa välittömästi, jos vastaanottava jäsenvaltio ei halua saada asiasta tietoa.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, että ne haluavat saada tietoja edellisen kohdan mukaisesti. Komissio ilmoittaa tästä vuorostaan kaikille jäsenvaltioille.~~

~~3. Vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa haluamansa toimet antaakseen tarkoituksenmukaisella tavalla tiedoksi ne vaatimukset, joiden mukaisesti yleisen edun vuoksi kyseistä liiketoimintaa niiden alueella on harjoitettava.~~

↓ uusi

- a) edustajan nimi, osoite ja mahdollinen rekisteröintinumero;
- b) jäsenvaltio, jossa edustaja aikoo toimia;
- c) edustajan luokka ja tapauksen mukaan mahdollisesti edustettujen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten nimet;
- d) tapauksen mukaan asianomaiset vakuutusluokat;

e) osoitus ammatillisista tiedoista ja taidoista.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta toimitettava tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on viipymättä ilmoitettava tietojen vastaanottamisesta. Kotijäsenvaltion on tiedotettava vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalle kirjallisesti, että vastaanottava jäsenvaltio on vastaanottanut tiedot ja että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi aloittaa liiketoimintansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Sen jälkeen kun vastaanottava jäsenvaltio on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, sen on hyväksyttävä aiempi kokemus vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoiminnasta, josta on osoituksena näyttö rekisteröinnistä tai ilmoituksesta kotijäsenvaltiossa, todisteena vaadituista tiedoista ja taidoista.

3. Näyttö edellisestä rekisteröinnistä tai ilmoituksesta osoitetaan todisteella hakijan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai laitoksen myöntämästä rekisteröinnistä tai vastaanottamasta ilmoituksesta; hakijan on liitettävä tällainen todiste vastaanottavalle jäsenvaltiolle esittämäänsä hakemukseen.

4. Jos 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisestä muutoksesta mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kyseisen tiedon sai.

6 artikla

Sijoittautumisvapauden käyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on veloitettava vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja, joka aikoo käyttää sijoittautumisvapauttaan perustakseen sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, tekemään tästä ensin ilmoituksen kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimittamaan sille seuraavat tiedot:

a) edustajan nimi, osoite ja (tapauksen mukaan) rekisteröintinumero;

b) jäsenvaltio, jonka alueelle se aikoo perustaa sivuliikkeen tai pysyvän liikepaikan;

c) edustajan luokka ja mahdollisen edustetun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen nimi;

d) tapauksen mukaan asianomaiset vakuutusluokat;

e) toimintaohjelma, jossa esitetään, mitä vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoimintaa on tarkoitus harjoittaa, ja laitoksen organisaatorakenne; myös asiamiesten henkilöllisyys, jos edustaja aikoo käyttää asiamiehiä;

- f) vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleva osoite, josta asiakirjoja on mahdollista saada;
- g) toimipaikan tai pysyvän liikepaikan toiminnasta vastuussa olevan henkilön nimi.

2. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on perusteita pitää vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan organisaatorakennetta tai taloudellista tilannetta riittämättömänä, kun otetaan huomioon suunniteltu edustustoiminta, sen on kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta toimitettava tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on viipymättä ilmoitettava tietojen vastaanottamisesta. Kotijäsenvaltion on tiedotettava vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalle kirjallisesti, että vastaanottava jäsenvaltio on vastaanottanut tiedot ja että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi aloittaa liiketoimintansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
3. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy toimittamasta tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalle kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta.
4. Jos 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot muuttuvat, vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisestä muutoksesta mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kyseisen tiedon sai.

7 artikla

Toimivallan jako kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion kesken

1. Jos vakuutusedustajan ensisijainen liiketoimipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi sopia kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, että se toimii kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tapaan tämän direktiivin VI, VII ja VIII luvussa vahvistettujen velvoitteiden osalta. Jos tällainen sopimus tehdään, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta vakuutusedustajalle ja EVLEV:lle viipymättä.
2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on vastuussa sen varmistamisesta, että toimipaikan kyseisen jäsenvaltion alueella tarjoamat palvelut ovat VI ja VII luvussa säädettyjen velvoitteiden ja kyseisten lukujen nojalla hyväksytyihin toimenpiteisiin sisältyvien velvoitteiden mukaiset.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on oikeus tutkia toimipaikan järjestelyjä ja vaatia niihin muutoksia, jos ne ovat ehdottoman tarpeellisia sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen voi panna täytäntöön VI ja VII luvussa säädettyt velvoitteet ja kyseisten lukujen nojalla hyväksytyt toimenpiteet niiden palvelujen ja toimintojen osalta, joita toimipaikka tarjoaa tai harjoittaa kyseisen jäsenvaltion alueella.

3. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on perusteet uskoa, että sen alueella palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla toimiva vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja rikkoo tässä direktiivissä vahvistettuja velvoitteita itse tai toimipaikan välityksellä, sen on ilmoitettava tällaiset tiedot kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion kuluttajien etujen vastainen tai haittaa vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden asianmukaista toimintaa, vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettuaan tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen kuluttajien suojaamiseksi ja vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, mukaan luettuna sen estäminen, että lainsäädäntöä rikkovat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajat aloittavat uusia liiketoimia sen alueella; vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tällaisista toimenpiteistä komissiolle viipymättä;

b) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian EVLEV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti; tuolloin EVLEV voi toimia kyseisessä artiklassa sille annetun toimivallan mukaisesti, jos vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse asiasta yksimielisyyteen.

4. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja, jolla on toimipaikka sen alueella, ei noudata kyseisessä jäsenvaltiossa niiden tämän direktiivin säännösten nojalla, joilla annetaan toimivalta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, annettuja lainsäädännön säännöksiä tai määräyksiä, näiden viranomaisten on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaa lopettamaan tämä tilanne.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion kuluttajien etujen vastainen tai haittaa vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden asianmukaista toimintaa, vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettuaan tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen kuluttajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, mukaan luettuna sen estäminen, että lainsäädäntöä rikkovat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajat aloittavat uusia liiketoimia sen alueella; vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tällaisista toimenpiteistä komissiolle viipymättä;

b) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian EVLEV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010

19 artiklan mukaisesti; tuolloin EVLEV voi toimia kyseisessä artiklassa sille annetun toimivallan mukaisesti, jos vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse asiasta yksimielisyyteen.

V LUKU

MUUT TOIMINNAN JÄRJESTÄMISEEN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

↓ 2002/92/EY
⇒ uusi

48 artikla

Ammatilliset ⇒ ja toiminnan järjestämiseen liittyvät ⇐ vaatimukset

↓ 2002/92/EY
⇒ uusi

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajilla ⇒, mukaan lukien tällaista toimintaa sivutoimisesti harjoittavilla edustajilla, henkilöillä, jotka harjoittavat vahinkojen ammattimaista hallinnointia tai vahingon selvittelyä tai tekevät asiantuntija-arvion vahingosta, sekä vakuutusyritysten henkilöstöllä, joka harjoittaa vakuutusedustustoimintaa, ⇐ on oltava edustajan ⇒ tai yrityksen ⇐ kotijäsenvaltion määrittelemät asianmukaiset tiedot ja taidot ⇒, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä ja hoitaa velvollisuutensa asianmukaisesti, ja niiden on osoitettava, että niillä on edustamiensa tuotteiden monimutkaisuuden kannalta tarkoituksenmukainen ammatillinen kokemus ⇐.

↓ uusi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat sekä vakuutusyritysten henkilöstö, joka harjoittaa vakuutusedustustoimintaa, päivittävät tietonsa ja taitonsa kehittämällä ammatitaitoaan jatkuvasti ylläpitääkseen riittävää suoritustasoa.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

~~Kotijäsen~~ Jäsenvaltiot voivat mukauttaa tietoja ja taitoja koskevia vaatimuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien ⇒ erityisen ⇐ toiminnan ja tarjottujen

☒ edustettujen ☒ tuotteiden perusteella, erityisesti jos edustajan pääasiallinen ammattitoiminta on muu kuin vakuutusedustus. Tässä tapauksessa asianomainen voi harjoittaa vakuutusedustajan toimintaa ainoastaan siinä tapauksessa, että tämän artiklan edellytykset täyttävä vakuutusedustaja tai jokin vakuutusyrittäjä on ottanut täyden vastuun edustajan toimista.

Jäsenvaltiot voivat ~~edellyttää~~-sääteä, että vakuutusyrittäjän ⇒ tai -edustajan ⇐ on tarkistettava 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, vastaavatko ~~niissä tarkoitettujen~~ vakuutusedustajien tiedot ja taidot tämän kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimuksia, ja annettava tarvittaessa koulutus, joka on näiden vakuutusedustajien tarjoamia tuotteita koskevien vaatimusten mukainen.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät ⇒ vakuutus ⇐yrityksessä ⇒ tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajassa ⇐ ja jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustusta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kohtuullinen määrä vakuutus- ⇒ ja jälleenvakuutus ⇐tuotteiden välittämisestä vastaavista yritysten johdossa olevista henkilöistä sekä muu vakuutus- tai jälleenvakuutusedustukseen suoraan osallistuva henkilöstö osoittaa omaavansa tehtäviensä hoitamiseen tarvittavat tiedot ja taidot.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien ⇒ sekä vakuutusyrittäjien henkilöstön, joka harjoittaa vakuutusedustustoimintaa, ⇐ on oltava hyvämaineisia. Vähimmäisvaatimuksena on, ettei heistä saa olla vakaviin joko omaisuusrikoksiin tai muihin talousrikoksiin liittyvää merkintää rikosrekisterissä tai muussa vastaavassa kansallisessa rekisterissä eivätkä he saisi olla aiemmin konkurssiin asetettuja paitsi, jos heidän valtansa vallita omaisuuttaan on palautunut kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Jäsenvaltiot saavat sallia, että 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vakuutusyrittäjä ~~tarkistaa~~ tarkastaa vakuutusedustajien hyvän maineen.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät ⇒ vakuutus ⇐yrityksessä ⇒ tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajassa ⇐ ja jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustusta. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että tällaisten yritysten johdon rakenne ja vakuutus- tai jälleenvakuutusedustukseen suoraan osallistuva henkilöstö ~~täyttää~~ täyttävät tämän vaatimuksen.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajalla on oltava ammatillisesta virheestä aiheutuvan korvausvastuun kattamiseksi koko yhteisen ☒ unionin ☒ alueella voimassa oleva ammatillinen vastuuvakuutus tai muu vastaava vakuus, jonka määrä on vähintään ~~1 000 000~~ ☒ 1 120 000 ☒ euroa kutakin vahinkoa kohden ja yhteensä ~~1 500 000~~ ☒ 1 680 000 ☒ euroa kaikkien vahinkojen osalta vuotta kohden, jollei vakuutusyrittäjä, jälleenvakuutusyrittäjä tai muu yritys, jonka puolesta vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja toimii tai on valtuutettu toimimaan, jo ole myöntänyt hänelle

sille tällaista vakuutusta tai vastaavanlaista vakuutta, tai jollei tämä yritys ole ottanut täyttä vastuuta edustajan toimista.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

⇒ uusi

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asiakkaiden suojelemiseksi siltä, ettei vakuutusedustaja kykene siirtämään vakuutusmaksua vakuutusyrittäjälle tai korvaussummaa tai vakuutusmaksun palautusta vakuutetulle.

Nämä toimenpiteet voivat olla seuraavia:

- a) lainsäädännön säännökset tai sopimusmääräykset siitä, että asiakkaan edustajalle maksamia maksuja kohdellaan niin kuin ne olisi maksettu yritykselle ja että yrityksen edustajalle maksamat maksut katsotaan maksetuiksi asiakkaalle vasta, kun asiakas todella saa ne;
 - b) vaatimus, että vakuutusedustajan taloudellisen kantokyvyn on oltava pysyvästi 4 prosenttia vuotuisesta saatujen vakuutusmaksujen määrästä ja vähintään ~~15 000~~ 16 800 euroa;
 - c) vaatimus, että asiakkaan rahoja siirretään täysin erillisten asiakastilien kautta ja että tällaisille tileille kirjattuja varoja ei voi käyttää muiden velkojien hyvittämiseksi konkurssitilanteessa;
 - d) vaatimus takuurahaston perustamisesta.
5. Vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan toiminnan harjoittaminen edellyttää, että tässä artiklassa vahvistetut ammatilliset vaatimukset täytetään pysyvällä tavalla.
6. Jäsenvaltiot voivat tiukentaa tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai asettaa alueellaan rekisteröidyille vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajille muita vaatimuksia.
7. ⇒ EVLEV tarkistaa edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja määriä tarkistetaan määräajoin Eurostatin julkaisemassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä tapahtuneiden muutosten ottamiseksi huomioon. Ensimmäinen tarkistus tehdään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulon jälkeen ja sen jälkeen seuraavat tarkistukset viiden vuoden välein.

~~Määriä mukautetaan ilman eri toimenpiteitä korottamalla peruseuromäärää Euroopan kuluttajahintaindeksissä tämän direktiivin voimaantulon ja ensimmäisen tarkistuspäivän tai viimeisimmän tarkistuspäivän ja uuden tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja pyöristämällä se ylöspäin lähimpään euroon.~~

EVLEV laatii sääntelystandardien luonnokset, joilla 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua peruseuromäärää tarkistetaan Euroopan kuluttajahintaindeksissä tämän direktiivin voimaantulon ja ensimmäisen tarkistuspäivän tai viimeisimmän tarkistuspäivän ja uuden tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja pyöristämällä se ylöspäin lähimpään euroon.

EVLEV toimittaa kyseiset sääntelystandardien luonnokset komissiolle viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulon jälkeen ja sen jälkeen seuraavat tarkistukset viiden vuoden välein.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

↓ uusi

8. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 33 artiklan mukaisesti. Näillä delegoiduilla säädöksillä täsmennetään
- tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu, vakuutusedustusta asiakkailleen tarjoavan edustajan riittävien tietojen ja taitojen käsite;
 - tarkoituksenmukaiset perusteet, joilla erityisesti määritellään vakuutusedustusta harjoittaessa vaadittu ammattipätevyys, kokemuksen ja taitojen taso;
 - mitä toimia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien voidaan kohtuudella odottaa toteuttavan päivittääkseen tietonsa ja taitonsa siten, että ne kehittävät ammattitaitoaan jatkuvasti ylläpitääkseen riittävää suoritustasoa.

↓ 2002/92/EY

~~5 artikla~~

~~Saavutettujen etuuksien säilyttäminen~~

~~Jäsenvaltiot voivat säätää, että henkilöt, jotka jo ennen syyskuun 1 päivää 2000 harjoittivat edustustoimintaa ja olivat rekisteröityjä ja joilla oli tämän direktiivin vaatimuksia vastaava koulutus ja kokemus, kirjataan perustettavaan rekisteriin automaattisesti, kun 4 artiklan 3 ja 4 kohdan vaatimukset täyttyvät.~~

↓ uusi

9 artikla

Yleistä etua koskevien sääntöjen julkaiseminen

- Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet varmistaakseen, että niiden toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat yleistä etua suojaavat asiaan liittyvät kansalliset säännökset, joita sovelletaan niiden alueella harjoitettavaan vakuutus- ja jälleenvakuutusedustukseen.
- Jos jäsenvaltio ehdottaa soveltavansa ja soveltaa vakuutusedustajia ja vakuutustuotteiden myyntiä koskevia muitakin säännöksiä kuin tässä direktiivissä

vahvistettuja säännöksiä, sen on varmistettava, että kyseisistä säännöksistä aiheutuva hallinnollinen rasite on oikeassa suhteessa kuluttajansuojaan. Jäsenvaltioiden on seurattava näitä säännöksiä sen varmistamiseksi, että näin tapahtuu jatkossakin.

3. EVLEV laatii yleistä etua koskevia sääntöjä varten vakiotietolomakkeen, jonka kunkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on täytettävä. Siihen on sisällytettävä hyperlinkit toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoille, joilla tiedot yleistä etua koskevista säännöistä julkaistaan. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä tällaiset tiedot säännöllisesti, ja EVLEV julkaisee nämä tiedot verkkosivustollaan englanniksi, ranskaksi ja saksaksi siten, että kaikki yleistä etua koskevat kansalliset säännöt ryhmitellään asiaan liittyvien eri oikeudenkäyttöalojen mukaan.
4. Jäsenvaltioiden on perustettava keskitetty asiointipiste, joka vastaa yleistä etua koskeviin sääntöihin liittyvien tietojen antamisesta jäsenvaltiossa. Tällaisen asiointipisteen olisi oltava tarkoituksenmukainen toimivaltainen viranomainen.
5. EVLEV tarkastelee kertomuksessa tässä artiklassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden julkaisemia yleistä etua koskevia sääntöjä tämän direktiivin ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan yhteydessä ja tiedottaa niistä komissiolle ennen X päivää Xkuuta 20XX [kolme vuotta direktiivin voimaantulosta].

↓ 2002/92/EY

710 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta näiden tehtävien jaosta komissiolle.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on oltava joko julkisia viranomaisia, kansallisen lainsäädännön mukaisia elimiä tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen julkisten viranomaisten hyväksymiä elimiä. Ne eivät saa olla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä.
3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet. Jos jäsenvaltion alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava niiden tiivis yhteistyö, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

↓ uusi

~~8~~ artikla

Seuraamukset

~~1. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista, joita sovelletaan jos henkilöä, joka harjoittaa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustusta, ei ole rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa ja jota ei tarkoiteta 1 artiklan 2 kohdassa.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksien osalta, jotka käyttävät sellaisten henkilöiden vakuutus- tai jälleenvakuutusedustuspalveluja, joita ei ole sitä varten rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa ja joita ei tarkoiteta 1 artiklan 2 kohdassa.~~

~~3. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja ei noudata tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä.~~

~~4. Tämä direktiivi ei vaikuta vastaanottavien jäsenvaltioiden oikeuteen toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä ehkäistäkseen yleisen edun vuoksi antamiensa säännösten tai määräysten vastaista toimintaa alueellaan tai rangaistakseen siitä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää rikkomuksia tehneitä vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajia aloittamasta uutta liiketoimintaa näiden jäsenvaltioiden alueella.~~

~~5. Toteutetut toimenpiteet, joihin kuuluu seuraamuksia tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan toiminnan rajoittamista, on perusteltava asianmukaisesti ja niistä on ilmoitettava asianomaiselle edustajalle. Näistä toimenpiteistä voidaan valittaa tuomioistuimeen toimenpiteet toteuttaneessa jäsenvaltiossa.~~

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

911 artikla

Tietojenvaihto jäsenvaltioiden välillä

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä varmistaakseen, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja sellaisista vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista, joihin on kohdistettu ~~8 artiklan 3 kohdassa~~ ☒ VIII luvussa ☒ tarkoitettu ~~seuraamus tai 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimenpide, jotka saattavat~~ joka saattaa johtaa tällaisten edustajien rekisteristä poistamiseen. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa toistensa pyynnöstä asiaankuuluvia tietoja.
3. Kaikkia henkilöitä, joiden on tämän direktiivin yhteydessä vastaanotettava ja annettava tietoja, koskee salassapitovelvollisuus ~~muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun~~ neuvoston direktiivin ~~92/49/ETY(10)~~ 16 artiklassa ja ~~henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas~~

~~henkivakuutusdirektiivi~~) 10 päivänä marraskuuta 1992 annettun neuvoston direktiivin 92/96/EY(~~11~~) 15 artiklassa säädetyllä tavalla.

~~1012~~ artikla
Valitukset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että otetaan käyttöön menettelyjä, joita hyödyntäen asiakkaat ja muut ~~asiansa~~ osaiset omaiset sekä erityisesti kuluttajajärjestöt voivat tehdä valituksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista ⇒ ja -yrityksistä ⇐. Kaikissa tapauksissa on varmistettava, että valituksiin vastataan.

↓ 2002/92/EY

~~113~~ artikla
Riitojen ratkaisu tuomioistuinlaitoksen ulkopuolella

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

1. Jäsenvaltioiden on ~~edistettävä~~ varmistettava asianmukaisten, ja tehokkaiden, ⇒ puolueettomien ja riippumattomien ⇐ valitus- ja oikaisumenettelyjen käyttöönottoa vakuutusedustajien ja asiakkaiden ⇒ sekä vakuutusyritysten ja asiakkaiden ⇐ välisten riitojen ratkaisemiseksi tuomioistuinlaitoksen ulkopuolella soveltuvien osin käyttäen jo olemassa olevia elimiä. ⇒ Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että kaikki vakuutusyritykset ja -edustajat osallistuvat menettelyihin riitojen ratkaisemiseksi tuomioistuinlaitoksen ulkopuolella, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) menettelyt johtavat päätöksiin, jotka eivät ole sitovia;
 - b) vanhentumisaika kanteen nostamiseksi tuomioistuimessa ei kulu vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn keston aikana;
 - c) vaateen vanhentumisaika ei kulu menettelyn aikana;
 - d) menettely on veloitukseton tai kohtuullisen hintainen;
 - e) sähköiset keinot eivät ole osapuolille ainoa keino päästä menettelyn piiriin; ja
 - f) välitoimet ovat mahdollisia poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa ne ovat välttämättömiä tilanteen kiireellisyyden vuoksi. ⇐
2. Jäsenvaltioiden on ~~kannustettava~~ varmistettava, että ~~näitä elimiä olemaan yhteistyössä~~ nämä elimet tekevät yhteistyötä rajat ylittävien riitojen ratkaisemisessa.

~~16-14~~ artikla
~~Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä~~
Edustajien käyttöä koskeva rajoitus

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ja edustajat käyttävät ainoastaan rekisteröityjen vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien, ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai henkilöiden, jotka ovat täyttäneet 4 artiklassa tarkoitetun ilmoitusmenettelyn, tuottamia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustuspalveluja.

VI LUKU

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

TIETOJEN ANTAMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET ~~VAKUUTUSEDUSTAJIEN~~ JA LIIKETOIMINNAN MENETTELYTAPASÄÄNNÖT ~~ANNETTAVAT TIEDOT~~

↓ uusi

15 artikla

Yleisperiaate

- Jäsenvaltioiden on vaadittava, että tarjotessaan vakuutusedustusta asiakkaille tai harjoittaessaan vakuutusedustusta asiakkaiden puolesta vakuutusedustaja tai -yritys toimii rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti asiakkaan parhaan edun mukaisesti.
- Kaiken tiedon, mukaan lukien markkinointiviestintä, jonka vakuutusedustaja tai -yritys osoittaa asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille, on oltava asiallista ja selkeää eikä se saa olla harhaanjohtavaa. Markkinointiviestinnän on oltava selvästi tunnistettavissa markkinointiviestinnäksi.

↓ 2002/92/EY
⇒ uusi

~~12~~16 artikla
Vakuutusedustajan ⇒ tai -yrityksen ⇐ antamat ⇒ yleiset ⇐ tiedot

↓ uusi

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan, että

- a) ennen vakuutussopimuksen tekemistä vakuutusedustajien, mukaan lukien sidoksissa olevat vakuutusedustajat, on annettava seuraavat tiedot asiakkaille:
- i) tunnistetietonsa ja osoitteensa sekä kerrottava olevansa vakuutusedustaja;
 - ii) tarjoaako se myymään vakuutustuotteita koskevaa jonkintyyppistä neuvontaa vai ei;
-

↓ 2002/92/EY

- eiii) ~~10~~ 12 artiklassa ~~tarkoitetuista menettelyistä~~ tarkoitettu menettelyt, joiden avulla asiakkaat ja muut asianomaiset voivat tehdä valituksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista, ja tarvittaessa tiedot ~~11~~ 13 artiklassa tarkoitetuista tuomioistuineläytöksen ulkopuolisista valitus- ja oikaisumenettelyistä;
-

↓ uusi

- iv) rekisteri, johon edustaja on merkitty, ja keinot rekisteröinnin tarkistamiseksi; ja
 - v) toimiiko edustaja asiakkaan puolesta vai vakuutusyrityksen nimissä ja lukuun;
- b) ennen vakuutussopimuksen tekemistä vakuutusyrityksen on annettava seuraavat tiedot asiakkaille:
- i) tunnistetietonsa ja osoitteensa sekä kerrottava olevansa vakuutusyritys;
 - ii) tarjoaako se myymään vakuutustuotteita koskevaa jonkintyyppistä neuvontaa vai ei;
 - iii) 12 artiklassa tarkoitettu menettelyt, joiden avulla asiakkaat ja muut asianomaiset voivat tehdä valituksia vakuutusyrityksistä, ja tiedot 13

artiklassa tarkoitetuista tuomioistuinlaitoksen ulkopuolisista valitus- ja oikaisumenettelyistä.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

12 17 artikla

☒ Eturistiriidat ja avoimuus ☒

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

⇒ uusi

1. Vakuutusedustajan ⇒ – myös sidoksissa olevan vakuutusedustajan – ⇐ on annettava asiakkaalle ennen ~~alustavan~~ vakuutus sopimuksen tekemistä, ~~sekä tarvittaessa sitä muutettaessa tai uusittaessa,~~ ainakin seuraavat tiedot:

~~a) henkilöllisyytensä ja osoitteensa;~~

~~b) rekisteri, johon hänet on merkitty, ja keinot rekisteröinnin tarkistamiseksi;~~

- ea) omistaako ~~hän~~ ☒ se ☒ suoraan tai välillisesti yli 10 prosentin osuuden jonkin tietyn vakuutusyrityksen äänimäärästä tai pääomasta;
- eb) omistaako jokin tietty vakuutusyritys tai tällaisen yrityksen emoyritys suoraan tai välillisesti yli 10 prosentin osuuden vakuutusedustajan äänimäärästä tai pääomasta;

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

~~c) Vakuutusedustajan on lisäksi ilmoitettava asiakkaalle tarjotun ☒ ehdotetun ☒ sopimuksen osalta;~~

- i) antaako ~~hän~~ ☒ se ☒ neuvontaa ~~2 kohdassa tarkoitetun~~ tasapuolisen analyysin ☒ perusteella ☒ ~~antamista koskevaan velvoitteeseen perustuvia tietoja;~~ tai

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

- ii) onko ~~hän~~ ☒ sen ☒ sopimusvelvoitteen nojalla työskenneltävä vakuutusedustusalalla yksinomaan yhden tai useamman vakuutusyrityksen kanssa. Tällöin ~~hän~~ sen on ~~asiakkaan pyynnöstä~~ ilmoitettava kyseisten vakuutusyritysten nimet; taikka
- iii) että ~~hän~~ ☒ se ☒ ei sopimusvelvoitteen nojalla ole velvollinen toimimaan vakuutusedustusalalla yksinomaan yhden tai useamman

vakuutusyrityksen kanssa ja että hän se ei anna neuvontaa neuvojaan 2 ~~kohdassa tarkoitetun~~ tasapuolisen analyysin ~~antamista koskevan~~ ~~velvoitteen~~ perusteella. Tällöin hän sen on ~~asiakkaan pyynnöstä~~ ilmoitettava niiden vakuutusyritysten nimet, joiden kanssa hän se saa työskennellä ja työskentelee ~~;~~ ~~;~~

~~Jos tietty tieto toimitetaan ainoastaan asiakkaan pyynnöstä, asiakkaalle on ilmoitettava, että hänellä on oikeus pyytää tätä tietoa.~~

↓ uusi

- d) minkä luonteisen korvauksen se saa vakuutussopimuksen osalta;
 - e) työskenteleekö se vakuutussopimuksen osalta
 - i) palkkion eli asiakkaan suoraan maksaman korvauksen perusteella; tai
 - ii) minkä tahansa tyyppisen provision eli vakuutusmaksuun sisältyvän korvauksen perusteella; tai
 - iii) sekä i alakohdan että ii alakohdan yhdistelmän perusteella;
 - f) jos edustaja saa minkä tahansa tyyppisen palkkion tai provision, tarjottaviin tai harkittaviin vakuutustuotteisiin liittyvän korvauksen koko määrä tai, jos tarkkaa määrää ei pystytä kertomaan, kaikkien palkkioiden tai provisioiden taikka niiden yhdistelmän laskentaperusta;
 - g) jos provision suuruus riippuu siitä, saavutetaanko vakuutusedustajan kyseiselle vakuutuksenantajalle hankkimaan vakuutustoimintaan liittyvät sovitut tavoitteet tai kynnsarvot, on ilmoitettava kyseiset tavoitteet tai kynnsarvot sekä niiden saavuttamisesta maksettavat määrät.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan f alakohdassa säädetään, viiden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulopäivästä edustajan, joka edustaa muita vakuutussopimuksia kuin direktiivin 2002/83/EY liitteessä I olevassa missä tahansa luokassa täsmennettyjä sopimuksia, on ennen tällaisen vakuutussopimuksen tekemistä, jos edustaja saa korvauksen palkkiona tai provisiona,
- a) kerrottava asiakkaalle palkkion tai provision suuruus tai, jos tarkkaa määrää ei pystytä kertomaan, palkkion tai provision taikka niiden yhdistelmän laskentaperusta, jos asiakas niin pyytää;
 - b) kerrottava asiakkaalle hänen oikeudestaan pyytää a alakohdassa tarkoitetut tiedot.
3. Vakuutusyrityksen tai -edustajan on myös kerrottava asiakkaalle työntekijöidensä kyseisen vakuutustuotteen jakelusta ja hallinnoinnista saaman muuttuvan korvauksen luonne ja laskentaperusta.

4. Jos asiakas maksaa vakuutus sopimuksen perusteella maksuja vakuutus sopimuksen tekemisen jälkeen, vakuutus yrityksen tai -edustajan on myös kerrottava tämän artiklan mukaiset tiedot kustakin tällaisesta maksusta.
5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 33 artiklan mukaisesti. Näillä delegoiduilla säädöksillä täsmennetään
- a) tarkoituksenmukaiset perusteet sen määrittämiseksi, miten edustajan saamasta korvauksesta – myös ehdollisesta provisiosta – on kerrottava asiakkaalle tämän artiklan 1 kohdan f ja g alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
 - b) tarkoituksenmukaiset perusteet erityisesti kaikkien palkkioiden tai provisioiden taikka niiden yhdistelmän laskentaperustan määrittämiseksi;
 - c) toimet, joita vakuutus- ja jälleenvakuutus yritysten voidaan kohtuudella odottaa toteuttavan esittääkseen saamiaan korvauksia koskevat tiedot asiakkailleen.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

~~1218~~ artikla

⇒ Neuvonta ja myyntiä koskeva sääntely, kun neuvontaa ei anneta ⇐

31. Ennen vakuutus sopimuksen tekemistä vakuutus edustajan ⇐ – mukaan lukien sidoksissa olevat vakuutus edustajat – tai vakuutus yrityksen ⇐ on erityisesti asiakkaan antamien tietojen perusteella ~~ainakin täsmennettävä~~ yksilöitävä ⇐

- a) kyseisen asiakkaan vaatimukset ja tarpeet; ~~sekä~~
- b) ⇐ ja, jos neuvontaa annetaan ⇐, ⇐ tarkennettava asiakkaalle ⇐, millä perustein sitä ~~sytyt, joihin~~ asiakkaalle tietyn vakuutus tuotteen osalta annetaan mahdollisesti annetut neuvot perustuvat.

2. ⇐ Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut ⇐ ~~Nämä~~ tiedot on mukautettava suhteessa ehdotetun vakuutus ⇐ tuotteen ⇐ ~~sopimuksen~~ monitahoisuuteen ⇐ ja asiakkaalle aiheutuvaan taloudelliseen riskiin ⇐.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

23. Kun vakuutus edustaja ⇐ tai -yritys ⇐ ilmoittaa asiakkaalle antavansa tasapuoliseen analyysiin ~~perustuvia neuvoja~~ perustuvaa neuvontaa, hänen neuvojensa neuvonnan on pohjaututtava riittävän monien markkinoilla tarjolla olevien vakuutus sopimusten analyysiin, jotta ~~hän~~ ⇐ se ⇐ pystyy suosittelemaan asiakkaalle ammatillisten kriteerien pohjalta vakuutus sopimusta, joka täyttäisi asianmukaisesti asiakkaan tarpeet.

↓ uusi

4. Ennen vakuutus sopimuksen tekemistä, riippumatta siitä, annetaanko neuvontaa vai ei, vakuutusedustajan tai -yrityksen on annettava asiakkaalle merkitykselliset tiedot vakuutustuotteesta ymmärrettävässä muodossa, jotta asiakas voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen, ja otettava samalla huomioon vakuutustuotteen monimutkaisuus ja asiakkaan tyyppi.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

⇒ uusi

12 19 artikla

⇒ Tietoja koskevat poikkeukset ja joustavuuslauseke ⇐

41. Edellä ~~1, 2, ja 3 kohdassa~~ 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse antaa silloin, kun vakuutusedustaja tai -yritys edustaa suurten riskien vakuutuksia, ~~eikä jälleenvakuutusedustuksessa kun jälleenvakuutusedustaja~~ tai -yritys harjoittaa edustusta tai kun kyseessä ovat liitteessä täsmennetyt ammattimaiset asiakkaat.
52. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön tiukempia säännöksiä ~~12 kohdassa~~ 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettuja tietoja koskevista vaatimuksista, kunhan kyseiset säännökset ovat yhteisön unionin oikeuden mukaisia. Jäsenvaltioiden on toimitettava EVLEV:lle ja komissiolle ensimmäisessä alakohtassa tarkoitettuja tällaisia kansallisia säännöksiä.
3. Edistääkseen avoimuutta kaikin aiheellisin keinoin komissio EVLEV varmistaa, että sille ilmoitetut tiedot kansallisista säännöksistä ilmoitetaan myös kuluttajille, ja vakuutusedustajille ja vakuutusyrityksille.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

⇒ uusi

13 20 artikla

Ilmoittamistavat

1. Kaikki ~~asiakkaille 12~~ 16, 17 ja 18 artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot on annettava asiakkaille:
- kirjallisesti paperilla tai muulla asiakkaan saatavilla ja helposti käytettävissä olevalla pysyvällä välineellä;
 - selkeästi ja täsmällisesti asiakkaan ymmärrettävissä olevassa muodossa; ja

↓ 2002/92/EY

⇒ uusi

- c) jollakin ⇒ sen jäsenvaltion, jossa riski sijaitsee, tai ⇐ sitoumusjäsenvaltion virallisella kielellä tai osapuolten sopimalla muulla kielellä. ⇒ Tiedot on annettava veloitusetta. ⇐
-

↓ uusi

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa asiakkaalle jollakin seuraavista välineistä:

a) käyttäen muuta pysyvää välineettä kuin paperia, jos 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävät; tai

b) verkkosivuston välityksellä, jos 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävät.

3. Jos 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot annetaan käyttäen muuta pysyvää välinettä kuin paperia tai verkkosivuston välityksellä, asiakkaalle on kuitenkin toimitettava pyynnöstä veloituksetta paperiversio.

4. Edellä 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa käyttäen muuta pysyvää välinettä kuin paperia, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) pysyvän välineen käyttö on tarkoituksenmukaista tilanteessa, jossa edustajan tai vakuutusyrityksen ja asiakkaan välinen liiketoiminta tapahtuu; ja

b) asiakkaalle on annettu mahdollisuus valita paperilla ja pysyvää välinettä käyttäen toimitettavien tietojen välillä, ja asiakas on valinnut kyseisen muun välineen.

5. Edellä 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa verkkosivuston välityksellä, jos ne on osoitettu henkilökohtaisesti asiakkaalle tai jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) edellä 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen tietojen antaminen verkkosivuston välityksellä on tarkoituksenmukaista tilanteessa, jossa edustajan tai vakuutusyrityksen ja asiakkaan välinen liiketoiminta tapahtuu;

b) asiakas on suostunut siihen, että 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot annetaan verkkosivuston välityksellä;

c) asiakkaalle on ilmoitettu sähköisesti verkkosivuston osoite ja paikka, johon 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot on verkkosivustolla asetettu saataville;

d) varmistetaan, että 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot ovat saatavilla kyseisellä verkkosivustolla niin pitkään kuin asiakkaan voidaan kohtuudella odottaa tarvitsevan niitä.

6. Edellä olevaa 4 ja 5 kohtaa sovellettaessa tietojen antaminen käyttäen muuta pysyvää välinettä kuin paperia taikka verkkosivuston välityksellä on katsottava tarkoituksenmukaiseksi tilanteessa, jossa edustajan tai vakuutusyhtiön ja asiakkaan välinen liiketoiminta tapahtuu, kun voidaan osoittaa, että asiakkaalla on säännöllinen pääsy internetiin. Osoituksena tästä pidetään sitä, että asiakas antaa sähköpostiosoitteen tämän liiketoiminnan toteuttamista varten.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

73. Puhelinmyynnin osalta asiakkaalle etukäteen annettujen tietojen on oltava rahoituspalvelujen etämyyntiä kuluttajalle koskevien yhteisön unionin sääntöjen mukaisia. Lisäksi tiedot on annettava asiakkaalle 1 ⇒ tai 2 ⇐ kohdan mukaisesti välittömästi vakuutus sopimuksen tekemisen jälkeen.

↓ uusi

21 artikla

Ristiinmyynti

- Jäsenvaltioiden on sallittava niputuskäytännöt muttei sitomiskäytäntöjä.
- Jos vakuutuspalvelu tai -tuote tarjotaan yhdessä toisen palvelun tai tuotteen kanssa paketissa, vakuutusyhtiön tai tapauksen mukaan vakuutusedustajan on tarjottava ja ilmoitettava asiakkaalle, että paketin eri osat voidaan ostaa erikseen, ja annettava tiedot kuluista ja veloituksista, joita aiheutuu paketin kustakin siltä tai sen kautta erikseen ostettavasta osasta.
- EVLEV laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta [20XX] ja päivittää määräajoin ristiinmyyntikäytäntöjen arviointia ja valvontaa koskevat ohjeet, joissa selvitetään erityisesti tilanteet, joissa ristiinmyyntikäytännöt ovat vastoin 16, 17 ja 18 artiklan tai tämän artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteita.

VII LUKU

ASIAKKAAN SUOJAAN LIITTYVÄT LISÄVAATIMUKSET VAKUUTUSMUOTOISTEN SJOITUSTUOTTEIDEN OSALTA

22 artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan vakuutusedustusta koskevat lisävaatimukset, kun seuraavat tahot harjoittavat vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden myyntiin liittyvää vakuutusedustusta:

- a) vakuutusedustaja;

b) vakuutusyrittäjä.

23 artikla
Eturistiriidat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusedustajat ja -yritykset toteuttavat kaikki aiheelliset toimet havaitakseen itsensä, mukaan luettuina niiden johto, työntekijät ja sidoksissa olevat vakuutusedustajat tai muut niihin määräysvallan vuoksi suoraan tai epäsuorasti yhteydessä olevat henkilöt, ja asiakkaidensa väliset eturistiriidat tai asiakkaiden väliset eturistiriidat, joita syntyy vakuutusedustuksen harjoittamisen yhteydessä.
2. Vakuutusedustajan tai -yrityksen on selvästi ilmoitettava asiakkaalle eturistiriitojen yleinen luonne tai lähteet ennen kuin se alkaa suorittaa liiketoimia asiakkaan lukuun, jos vakuutusedustajan tai -yrityksen 15, 16 ja 17 artiklan mukaisesti soveltamat toimet eivät riittävällä tavalla pysty varmistamaan, että vältetään riski siitä, että eturistiriidat haittaavat asiakkaiden ja potentiaalisten asiakkaiden etuja.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 33 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotta voidaan täsmentää
 - a) toimet sekä tehokkaat toiminnan järjestämiseen liittyvät ja hallinnolliset järjestelyt, jotka vakuutusedustajien ja -yritysten voidaan kohtuudella edellyttää toteuttavan eturistiriitojen tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, hallitsemiseksi ja ilmoittamiseksi, kun harjoitetaan vakuutusedustusta;
 - b) tarkoituksenmukaiset perusteet sellaisten eturistiriitojen määrittelyä varten, jotka saattavat vahingoittaa vakuutusedustajien tai -yrityksen asiakkaiden tai potentiaalisten asiakkaiden etuja.

24 artikla
Yleiset periaatteet ja asiakkaille annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusedustaja tai -yritys toimii rehellisesti, tasapuolisesti, ammattimaisesti ja asiakkaidensa parhaiden etujen mukaisesti, kun se tarjoaa vakuutusedustusta asiakkaille tai harjoittaa vakuutusedustusta asiakkaiden puolesta, ja noudattaa erityisesti tässä artiklassa ja 25 artiklassa vahvistettuja periaatteita.
2. Kaiken tiedon, mukaan lukien markkinointiviestintä, jonka vakuutusedustaja tai -yritys osoittaa asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille, on oltava asiallista ja selkeää eikä se saa olla harhaanjohtavaa. Markkinointiviestinnän on oltava selvästi tunnistettavissa markkinointiviestinnäksi.
3. Asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille on toimitettava asianmukaiset tiedot seuraavista:
 - a) vakuutusedustaja tai -yritys ja sen tarjoamat palvelut. Kun annetaan neuvontaa, on täsmennettävä, annetaanko neuvonta riippumattomasti ja perustuuko neuvonta laajaan vai rajoitetumpaan analyysiin markkinoista ja tarjoaako

vakuutusedustaja tai -yritys asiakkaalle jatkuvaa arviointia asiakkaille suosittelun vakuutustuotteen soveltuvuudesta asiakkaalle;

b) vakuutustuotteet ja ehdotetut sijoitusstrategiat. Tähän tulisi sisältyä asianmukaista neuvontaa ja varoituksia kyseisiin tuotteisiin tehtäviin sijoituksiin tai erityisiin sijoitusstrategioihin sisältyvistä riskeistä, ja

c) kulut ja liitännäiset veloitukset.

4. Tässä artiklassa tarkoitetut tiedot olisi annettava ymmärrettävässä muodossa siten, että asiakkaat tai potentiaaliset asiakkaat pääsevät kohtuulliseen käsitykseen tarjottavan tietyn vakuutustuotteen luonteesta ja tuotteeseen sisältyvistä riskeistä sekä voivat näin ollen tehdä tietoon perustuvan sijoituspäätöksen. Nämä tiedot voidaan esittää vakiomuotoisina.

5. Kun vakuutusedustaja tai -yritys ilmoittaa asiakkaalle, että vakuutusneuvonta annetaan riippumattomasti,

a) vakuutusedustajan tai -yrityksen on arvioitava riittävän suuri määrä markkinoilla saatavilla olevia vakuutustuotteita. Vakuutustuotteiden olisi edustettava hajautetusti eri tyyppisiä ja liikkeeseenlaskijoita tai tuotteiden tarjoajia, eivätkä ne saisi rajoittua sellaisten yhteisöjen liikkeeseenlaskemiin tai tarjoamiin vakuutustuotteisiin, joilla on läheiset yhteydet vakuutusedustajaan tai -yritykseen; ja

b) vakuutusedustaja tai -yritys ei saa hyväksyä tai ottaa vastaan palkkioita, provisioita tai muita rahallisia etuja, jotka kolmas osapuoli tai kolmannen osapuolen puolesta toimiva henkilö maksaa tai tarjoaa liittyen kyseisen palvelun tarjoamiseen asiakkaille.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 33 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että vakuutusedustajat ja -yritykset noudattavat tässä artiklassa vahvistettuja periaatteita tarjotessaan asiakkailleen vakuutusedustusta. Näillä delegoiduilla säädöksillä täsmennetään

a) asiakkaalle tai potentiaalisille asiakkaalle tarjottavan palvelun tai tarjottavien palvelujen luonne ottaen huomioon liiketoimien tyyppi, kohde, suuruus ja lukumäärä; ja

b) tarjottavien tai harkittavien tuotteiden luonne, mukaan lukien erityyppiset vakuutustuotteet.

25 artikla

Soveltuvuuden ja asianmukaisuuden arviointi sekä tietojen antaminen asiakkaille

1. Tarjotessaan neuvontaa vakuutusedustajan tai -yrityksen on hankittava tarvittavat tiedot asiakkaan tai potentiaalisen asiakkaan tietämyksestä ja kokemuksesta tietystä tuotteesta tai palvelusta sekä tämän taloudellisesta tilanteesta ja sijoitustavoitteista, ja tämän perusteella vakuutusedustajan tai -yrityksen olisi suositeltava vakuutustuotteita, jotka soveltuvat asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että harjoittaessaan myyntiin liittyvää vakuutusedustusta, jossa ei anneta neuvontaa, vakuutusedustaja tai -yritys pyytää asiakasta tai potentiaalista asiakasta antamaan tietoja tietämyksestään ja kokemuksestaan tietystä tarjotusta tai pyydetystä tuotteesta tai palvelusta voidakseen arvioida, soveltuuko suunniteltu vakuutuspalvelu tai -tuote asiakkaalle.

Jos vakuutusedustaja tai -yritys katsoo edellisen alakohdan mukaisesti saadun tiedon pohjalta, että tuote tai palvelu ei sovellu asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle, sen on varoitettava asiakasta tai potentiaalista asiakasta. Varoitus voidaan esittää vakiomuotoisena.

Jos asiakkaat tai potentiaaliset asiakkaat eivät anna ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja tai antavat riittämättömät tiedot tietämyksestään ja kokemuksestaan, vakuutusedustajan tai -yrityksen on varoitettava heitä siitä, ettei sillä ole mahdollisuutta määritellä, onko suunniteltu palvelu tai tuote asianmukainen asiakkaille. Varoitus voidaan esittää vakiomuotoisena.

3. Vakuutusedustajan tai -yrityksen on luotava arkisto, joka sisältää vakuutusedustajan tai -yrityksen ja asiakkaan välillä sovitun asiakirjan tai sovitut asiakirjat, esimerkiksi sopimuksen, jossa tai joissa määritetään osapuolten oikeudet ja velvoitteet sekä muut vakuutusedustajan tai -yrityksen asiakkaalle tarjoamien palvelujen ehdot. Sopimuspuolten oikeudet ja velvoitteet voidaan sisällyttää viitteinä muihin asiakirjoihin tai oikeudellisesti sitoviin teksteihin.

4. Asiakkaan on saatava vakuutusedustajalta tai -yritykseltä riittävät selvitykset tämän asiakkailleen tarjoamasta palvelusta. Näihin selvityksiin on sisällytettävä säännölliset ilmoitukset asiakkaille ottaen huomioon kyseisten vakuutustuotteiden laji ja monimutkaisuus ja asiakkaalle tarjottavan palvelun luonne, ja niihin on sisällytettävä soveltuvin osin tiedot asiakkaan lukuun suoritettujen liiketoimien ja palvelujen kustannuksista. Neuvontaa antaessaan vakuutusedustajan tai -yrityksen on täsmennettävä, miten annettava neuvonta vastaa asiakkaan henkilökohtaisiin tarpeisiin.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 33 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä sen varmistamiseksi, että vakuutusedustajat ja -yritykset noudattavat tässä artiklassa vahvistettuja periaatteita tarjotessaan asiakkailleen vakuutusedustusta. Näillä delegoiduilla säädöksillä täsmennetään

- a) asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle tarjottavan palvelun tai tarjottavien palvelujen luonne ottaen huomioon liiketoimien tyyppi, kohde, suuruus ja lukumäärä;
- b) tarjottavien tai harkittavien tuotteiden luonne, mukaan lukien erityyppiset vakuutustuotteet.

VIII LUKU

SEURAAMUKSET JA TOIMENPITEET

26 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden määräämät hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velvoitteita sovelletaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin tai -edustajiin, hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä voidaan rikkomistapauksessa soveltaa niiden ylimmän hallintoelimen jäseniin ja keneen tahansa muuhun luonnolliseen tai oikeushenkilöön, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat vastuussa säännösten rikkomisesta.
3. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Käyttäessään seuraamusvaltuuksiaan toimivaltaisten viranomaisten on oltava tiiviissä yhteistyössä keskenään sen varmistamiseksi, että seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajat ylittäviä tapauksia.

27 artikla

Seuraamusten julkistaminen

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat ilman aiheetonta viivytystä kaikki seuraamukset tai toimenpiteet, jotka määrätään tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomisesta, mukaan lukien tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden tunnistetiedot, jollei julkistaminen vakavasti vaaranna vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoita. Jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille, toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraamukset ilman nimiä.

28 artikla

Säännösten rikkomiset

1. Tätä artiklaa sovelletaan
 - a) vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa ja joka ei kuulu 1 artiklan 2 kohdan tai 4 artiklan soveltamisalaan;
 - b) vakuutustoimintaa sivutoimisesti harjoittavaan henkilöön, joka ei ole jättänyt 4 artiklassa säädettyä ilmoitusta tai joka on jättänyt kyseisen ilmoituksen mutta jonka osalta 4 artiklassa säädetty vaatimukset eivät täyty;
 - c) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen tai -edustajaan, joka käyttää sellaisten henkilöiden tarjoamia vakuutus- tai jälleenvakuutusedustuspalveluja, jotka

eivät ole rekisteröityneet jäsenvaltiossa ja joihin ei myöskään viitata 1 artiklan 2 kohdassa ja jotka eivät ole jättäneet 4 artiklan mukaista ilmoitusta;

- d) vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan, joka on hankkinut rekisteröitymisen antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla ja rikkonut siten 3 artiklaa;
- e) vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan tai vakuutusyritykseen, joka ei täytä 8 artiklan vaatimuksia;
- f) vakuutusyritykseen tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan, joka ei noudata VI ja VII luvun mukaisia liiketoiminnan menettelytapavaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja säännösten rikkomisen luonne;
- b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajan tapauksessa sen rekisteröinnin peruuttaminen 3 artiklan mukaisesti;
- d) kieltö, jolla kielletään ketä tahansa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan tai -yrityksen ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä hoitamasta tehtäviään vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajissa tai -yrityksissä;
- e) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään 10 prosenttia oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena; jos kyseinen oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, vuotuisena kokonaisliikevaihtona on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisenä tilikautena;
- f) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuriset hallinnolliset taloudelliset seuraamukset tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana tämän direktiivin voimaantulopäivänä; ja

Jos säännösten rikkomisesta saatu taloudellinen hyöty voidaan määrittää, jäsenvaltioiden on varmistettava, että enimmäistaso on vähintään kyseisen hyödyn määrä kaksinkertaisena.

29 artikla

Seuraamusten tehokas soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta

toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan lukien seuraavat:

- a) säännösten rikkomisen vakavuus ja kesto;
- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
- e) säännösten rikkomisesta kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa; ja
- g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmin tekemät säännösten rikkomiset.

2. EVLEV julkaisee asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille osoitetut ohjeet, jotka koskevat hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten tyyppiä sekä hallinnollisten taloudellisten seuraamusten tasoa.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta vastaanottavien jäsenvaltioiden oikeuteen toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä ehkäistäkseen yleisen edun vuoksi antamiensa säännösten tai määräysten vastaista toimintaa alueellaan tai rangaistakseen siitä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää säännöksiä rikkoneita vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajia aloittamasta uutta liiketoimintaa näiden jäsenvaltioiden alueella.

30 artikla

Säännösten rikkomisesta ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan raportoimaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomisista.

2. Näihin järjestelyihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

- a) erityismenettelyt ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;
- b) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tai -edustajien sellaisten työntekijöiden asianmukainen suojelu, jotka paljastavat niissä tehtyjä säännösten rikkomisia; ja
- c) säännösten rikkomisesta ilmoittavan henkilön henkilötietojen suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilötietojen suojaaminen, jonka väitetään olevan

vastuussa rikkomisesta, direktiivissä 95/46/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

31 artikla

Seuraamuksiin liittyvien tietojen toimittaminen EVLEV:lle

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava EVLEV:lle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 26 artiklan mukaisesti määrätyistä hallinnollisista toimenpiteistä tai hallinnollisista seuraamuksista.

EVLEV julkaisee nämä tiedot vuosikertomuksessaan.

2. Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut hallinnollisen toimenpiteen tai seuraamuksen, sen on ilmoitettava tästä samanaikaisesti EVLEV:lle.

3. EVLEV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotka koskevat tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamismenettelyjä ja -muotoa.

EVLEV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [XX / lisätään tarkka päivämäärä: 6 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta / soveltamisen alkamisesta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)

~~IV~~ IX LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

~~14~~ artikla

~~Oikeus valittaa tuomioistuimeen~~

~~Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten perusteella tehdyistä, vakuutusedustajaa, jälleenvakuutusedustajaa tai vakuutusyriystä koskevista päätöksistä voidaan valittaa tuomioistuihin.~~

32 artikla
Tietosuoja

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä 95/46/EY niissä tämän direktiivin nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn.
2. EVLEV:n tämän direktiivin nojalla suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

33 artikla
Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 34 artiklan mukaisesti 8, 17, 23, 24 ja 25 artiklan osalta.

34 artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 8, 17, 23, 24 ja 25 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8, 17, 23, 24 ja 25 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 8, 17, 23, 24 ja 25 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

1. Komissio tarkastelee uudelleen tätä direktiiviä viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Uudelleentarkasteluun sisällytetään yleinen tutkimus tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen käytännön soveltamisesta ottaen asianmukaisesti huomioon vähittäismarkkinoille tarkoitettujen sijoitustuotteiden markkinoilla tapahtunut kehitys ja kokemukset, joita on saatu tämän direktiivin, sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annetun asetuksen ja [MIFID II:n] käytännön soveltamisesta. Uudelleentarkastelussa käsitellään tämän direktiivin säännösten mahdollista soveltamista direktiivin 2003/41/EY soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin. Kyseiseen uudelleentarkasteluun on myös sisällyttävä erityinen analyysi 17 artiklan 2 kohdan vaikutuksista ottaen huomioon, millainen kilpailutilanne vallitsee markkinoilla, joilla edustetaan muita vakuutus sopimuksia kuin direktiivin 2002/83/EY liitteessä I olevassa missä tahansa luokassa täsmennettyjä sopimuksia, ja millaisia vaikutuksia 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista velvoitteista aiheutuu vakuutusedustajiin, jotka ovat pk-yrityksiä.
2. Komissio toimittaa Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteaa kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kertomuksen.
3. EVLEV laatii viimeistään X päivänä Xkuuta 20XX [neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta] toisen kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja sen jälkeen kertomuksen vähintään kahden vuoden välein. EVLEV kuulee EAMV:ta ennen kertomuksensa julkistamista.
4. Kolmannessa kertomuksessa, joka laaditaan viimeistään X päivänä Xkuuta 20XX [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta], EVLEV arvioi vakuutusedustusmarkkinoiden rakennetta.
5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa, jonka EVLEV laatii viimeistään X päivänä Xkuuta 20XX [neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta], tarkastellaan, onko 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla toimivaltaisilla viranomaisilla riittävät valtuudet ja asianmukaiset resurssit tehtäviensä suorittamiseen.
6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa tarkastellaan vähintään seuraavia seikkoja:
 - a) muutokset vakuutusedustusmarkkinoiden rakenteessa;
 - b) muutokset rajat ylittävän toiminnan muodoissa;
 - c) väliarviointi neuvonnan laadun ja myyntimenetelmien paranemisesta ja tämän direktiivin vaikutuksesta vakuutusedustajiin, jotka ovat pk-yrityksiä.
7. Kyseiseen kertomukseen on myös sisällyttävä EVLEV:n arviointi tämän direktiivin vaikutuksesta.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

1636 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin [1–39] artiklan ja liitteen I noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ~~ennen 15 päivää tammikuuta 2005~~ viimeistään [xx] päivänä xxkuuta XXXX . Niiden on ilmoitettava ~~tästä viipymättä~~ toimitettava kirjallisina nämä säännökset komissiolle välittömästi.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten ~~viittaus~~ viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kirjallisina komissiolle tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa keskeiset kansalliset säännökset ~~tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle. Tämän yhteydessä jäsenvaltioiden on toimitettava taulukko, josta ilmenevät tätä direktiiviä vastaavat kansalliset säännökset.~~

1537 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi ~~77/92/ETY~~ 2002/92/EY ~~16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä [hyväksymispäivästä 20XX],~~ sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka koskevat aikarajaa kyseisen direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä .

↓ uusi

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

↓ 2002/92/EY (mukautettu)
⇒ uusi

1738 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen unionin virallisessa lehdessä.

~~1639~~ artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

LIITE I
AMMATTIMAISET ASIAKKAAT

Ammattimaisella asiakkaalla tarkoitetaan asiakasta, jolla on riittävästi kokemusta, tietämystä ja asiantuntemusta itsenäisten päätösten tekemiseen ja niistä aiheutuvien riskien asianmukaiseen arviointiin. Tässä direktiivissä tarkoitetuiksi ammattimaisiksi asiakkaiksi on katsottava kaikkien vakuutuspalvelujen, -toimintojen ja -tuotteiden osalta seuraavat:

1. Yksiköt, joilla on oltava toimilupa tai joita on säänneltävä, jotta ne voivat toimia rahoitusmarkkinoilla. Jäljempänä olevan luettelon on katsottava käsittävän kaikki yksiköt, joilla on toimilupa harjoittaa mainituille yksiköille ominaista toimintaa: yksiköt, joille jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan jonkin direktiivin nojalla, yksiköt, joille jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan tai joita se sääntelee muuten kuin jonkin direktiivin nojalla, ja yksiköt, joille toimiluvan on myöntänyt tai joita sääntelee muu kuin jäsenvaltio:
 - a) luottolaitokset;
 - b) vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat sekä sijoituspalveluyritykset;
 - c) muut toimiluvan saaneet tai säännellyt rahoituslaitokset;
 - d) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
 - e) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat järjestelmät ja niiden rahastoyhtiöt;
 - f) eläkerahastot ja niiden rahastoyhtiöt;
 - g) hyödykkeiden ja hyödykejohdannaisten välittäjät;
 - h) hyödykejohdannaissopimuksia omaan lukuunsa ostavat ja myyvät yritykset;
 - i) muut yhteisösijoittajat.
2. Suuryritykset, jotka täyttävät kaksi seuraavista kokovaatimuksista yhtiötasolla:
 - taseen loppusumma: 20 000 000 euroa
 - nettoliikevaihto: 40 000 000 euroa
 - omat varat: 2 000 000 euroa.
3. Kansalliset ja alueelliset hallitukset, mukaan lukien valtionvelkaa kansallisella tai alueellisella tasolla hoitavat julkiset elimet, keskuspankit, kansainväliset ja monikansalliset yhteisöt, kuten Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki ja muut vastaavat kansainväliset organisaatiot.

4. Muut yhteisösjoiittajat, joiden päätoimintana on rahoitusvälineisiin sijoittaminen, mukaan lukien varojen arvopaperistamiseen tai muihin rahoitustoimiin erikoistuneet yksiköt. Edellä mainittuja yksiköjä on pidettävä ammattimaisina asiakkaina. Niille on kuitenkin annettava mahdollisuus tulla pyynnöstä kohdelluksi ei-ammattimaisina asiakkaina, ja yritykset voivat tarjota niille kattavamman suojan. Jos yrityksen asiakas on edellä mainittu yritys, yrityksen on tiedotettava sille ennen palvelujen tarjoamista, että yrityksen käytettävissä olevien tietojen perusteella asiakasta pidetään ammattimaisena asiakkaana ja kohdellaan sen mukaisesti, elleivät yritys ja asiakas toisin sovi. Yrityksen on myös ilmoitettava asiakkaalle, että asiakas voi pyytää sopimusehtojen muuttamista varmistaakseen kattavamman suojan.

Ammattimaiseksi asiakkaaksi katsotun asiakkaan vastuulla on pyytää kattavampaa suojaa, jos se katsoo, ettei se pysty arvioimaan tai hallitsemaan asianmukaisesti kyseessä olevia riskejä. Ammattimaisena pidettävä asiakas saa kattavamman suojan, jos asiakas tekee kirjallisen sopimuksen yrityksen kanssa siitä, että sitä ei kohdella ammattimaisena asiakkaana liiketoiminnan menettelytapasääntöjä sovellettaessa. Tällaisessa sopimuksessa on täsmennettävä, sovelletaanko tätä yhteen vai useampaan palveluun tai liiketoimeen taikka yhden- vai useammantyyppiseen tuotteeseen tai liiketoimeen.

↓ uusi

LIITE II **SELITTÄVÄT ASIAKIRJAT**

Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.

Tämän direktiivin osalta komissio pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna seuraavista syistä:

Direktiivin ja asianomaisen alan monitahoisuus:

Vakuutusala ja vakuutus tuotteiden jakelu on erityisen monitahoista ja voi olla hyvin teknistä niiden ammattilaisten kannalta, jotka eivät ole siihen erikoistuneita. Jollei käytössä olisi hyvin jäsenneilyjä selittäviä asiakirjoja, sen valvominen, että direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, olisi suhteettoman aikaa vievää. Nykyisellä ehdotuksella vakuutus edustus direktiivi (IMD) laaditaan uudelleen. Vaikka monet säännökset eivät ole muuttuneet sisällöltään, on annettu useita uusia säännöksiä ja monia vanhoja säännöksiä on tarkistettu tai poistettu. Tekstien rakenne, muoto ja esittelytapa ovat täysin uusia. Uusi rakenne on tarpeen, jotta oikeudelliset säännökset saadaan selkeämpään ja loogisempaan järjestykseen, mutta sen vuoksi tarvitaan jäsenneilympää lähestymistapaa, kun valvotaan direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Jotkin ehdotetun direktiivin säännöksistä voivat vaikuttaa useisiin kansallisen oikeusjärjestyksen aloihin, kuten yhtiö-, kauppa- tai vero-oikeuteen tai muihin

lainsäädäntöaloihin jäsenvaltioissa. Direktiivi voi myös vaikuttaa johdettuun kansalliseen oikeuteen, mukaan lukien rahoituksen välittäjiä tai vakuutusedustajia koskevat säädökset ja yleiset liiketoiminnan menettelytapasäännöt. Sidokset kaikkiin näihin läheisiin aloihin voivat tarkoittaa, riippuen jäsenvaltioiden soveltamasta järjestelmästä, että jotkin säännökset pannaan täytäntöön näillä läheisillä aloilla käyttöön otettavilla tai jo voimassa olevilla säännöillä, minkä vuoksi näistä olisi saatava selkeä kuva.

Johdonmukaisuus muiden aloitteiden kanssa ja kytkökset niihin:

Tämä ehdotus jätetään hyväksyttäväksi osana kuluttaja-alan vähittäiskauppapakettia, johon sisältyvät myös tuotetietojen antamista koskeva PRIPS-ehdotus (sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annettu asetus, jolla muutetaan direktiivejä 2003/71/EY ja 2009/65/EY) sekä UCITS V. PRIPS-aloitteen tavoitteena on varmistaa johdonmukainen horisontaalinen lähestymistapa sijoitustuotteita koskevien tietojen ja sijoituspiirteitä sisältäviä vakuutustuotteita (niin kutsutut vakuutusmuotoiset sijoitukset) koskevien tietojen antamiseen. Myyntikäytäntöjä koskevat säännökset sisällytetään vakuutusedustusedirektiivin ja rahoitusmarkkinadirektiivin (MiFID) tarkistuksiin. Ehdotus on lisäksi johdonmukainen suhteessa EU:n muuhun lainsäädäntöön ja politiikkaan ja täydentää niitä. Erityisesti tämä koskee kuluttajan- ja sijoittajansuojaa ja vakavaraisuusvalvontaa, kuten Solvenssi II:ta (direktiivi 2009/138/EY), MiFID II:ta (MiFID:n uudelleenlaatiminen) ja edellä mainittua PRIPS-aloitetta.

Uusi vakuutusedustusedirektiivi olisi jatkossakin yhdenmukaistamisen vähimmäistason varmistava säädös. Tämä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot voivat päättää mennä pidemmälle, jos se on tarpeen kuluttajien suojelemiseksi. Vakuutusedustusedirektiivin vähimmäisvaatimuksia tiukennetaan kuitenkin huomattavasti. Joitakin uuden direktiivin osia lujitetaan tason 2 toimenpiteillä, jotta säännöt yhdenmukaistettaisiin MiFID II:n kanssa: erityisesti tämä koskee lukua, jolla säännellään sijoituspiirteitä sisältävien henkivakuutustuotteiden (jäljempänä 'vakuutusmuotoiset sijoitukset') jakelua. Tavoitteena on yhdenmukaistaa sijoitusmuotoisten vakuutusten myyntiä EU:ssa antamalla tason 2 toimenpiteitä²⁵. Tämä on uutta verrattuna alkuperäiseen direktiiviin. On tärkeää, että komission on mahdollista vertailla, millaisiin tilanteisiin direktiivi eri jäsenvaltioissa johtaa,

²⁵ Vakuutusedustusedirektiivin tarkistus perustuu nk. Lamfalussy-menettelyyn (paroni Alexandre Lamfalussy'n johdolla toimivan, Euroopan arvopaperimarkkinoiden sääntelyä käsittelevän asiantuntijakomitean suosittelema nelitasoinen sääntelymalli. Tukholmassa maaliskuussa 2001 pidetty Eurooppa-neuvosto hyväksyi mallin kokouksessaan, ja sen tarkoituksena on tehostaa arvopaperimarkkinoiden sääntelyä). Mallia kehitettiin edelleen Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, EVLEV) perustamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1034/2010. Tasolla 1 Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät direktiivin yhteispäätösmenettelyssä. Direktiivi sisältää puiteperiaatteet, ja sillä annetaan tasolla 2 toimivalle komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artikla C 115/47) tai täytäntöönpanosäädöksiä (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artikla C 115/47). Valmistellessaan delegoituja säädöksiä komissio kuulee jäsenvaltioiden nimittämiä asiantuntijoita. Komission pyynnöstä EVLEV voi antaa sille neuvoja tason 2 lainsäädännön teknisistä yksityiskohdista. Lisäksi tason 1 lainsäädännöllä voidaan antaa EVLEV:lle toimivalta laatia EVLEV:ta koskevan asetuksen 10 ja 15 artiklan mukaisesti teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotka komissio voi hyväksyä (teknisten sääntelystandardien tapauksessa sillä ehdolla, etteivät neuvosto ja parlamentti vastusta niitä). Tasolla 3 EVLEV työstää myös suosituksia ja ohjeita sekä vertailee sääntelykäytäntöjä vertaisarviointien perusteella tasoilla 1 ja 2 hyväksytyjen sääntöjen johdonmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen varmistamiseksi. Lopuksi komissio tarkastaa, että jäsenvaltiot noudattavat EU:n lainsäädäntöä, ja voi aloittaa oikeustoimet niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata sitä.

jotta se voi suorittaa asianmukaisesti tehtävänsä unionin oikeuden soveltamisen valvojana. Lisäksi direktiiviin sisältyy tarkistuslauseke, ja jotta komissio pystyy keräämään kaikki merkitykselliset tiedot sääntöjen toiminnasta, sen on pystyttävä seuraamaan niiden täytäntöönpanoa alusta alkaen.

Vakuutusmuotoisia sijoituksia koskeva luku: Ehdotukseen sisältyy luku, jossa otetaan käyttöön asiakkaan suojaa koskevia lisävaatimuksia vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden osalta.

Tällaisten säännösten käyttöönottoon on hyvin paljon poliittista tahtoa, mutta tältä uudelta alalta on samaan aikaan hyvin vähän kokemusta. Sen vuoksi on hyvin tärkeää, että komissio saa direktiivin saattamista kansalliseen lainsäädäntöön koskevat asiakirjat, joista ilmenee, miten jäsenvaltiot ovat panneet kyseiset säännökset täytäntöön.

Selittävien asiakirjojen pyytäminen jäsenvaltioilta aiheuttaa arviolta vain vähän hallinnollista rasitetta: Kuten edellä on mainittu, nykyistä säädöstä on sovellettu vuodesta 2002 (eli siitä lähtien, kun alkuperäinen direktiivi hyväksyttiin). Sen vuoksi jäsenvaltioiden ei ole työlästä ilmoittaa täytäntöönpanosäännöksistään, sillä ne ovat tavanomaisessa tapauksessa ilmoittaneet niistä suurimman osan jo aika kauan aikaa sitten. Vähäinen hallinnollinen taakka, joka aiheutuu siitä, että jäsenvaltioilta pyydetään selittävät asiakirjat direktiivin uusista osista, on oikeasuhteista ja tarpeen, jotta komissio voi suorittaa tehtävänsä unionin oikeuden soveltamisen valvojana.

Edellä kuvatun perusteella komissio katsoo, että vaatimus toimittaa selittävät asiakirjat ehdotetun direktiivin osalta on oikeasuhteinen eikä mene pidemmälle kuin on välttämätöntä, jotta voidaan päästä tavoitteeseen eli valvoa tehokkaasti, että direktiivi on saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä.

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

1.4. Tavoitteet

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

1.7. Hallinnointitapa (hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (IMD2) vakuutusdustuksesta annetun direktiivin 2002/92/EY (IMD1) kumoamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)²⁶

Sisämarkkinat – finanssimarkkinat

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen.**

Ehdotus/aloite liittyy uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen²⁷.

Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen.**

Ehdotus/aloite liittyy toimeen, joka on suunnattu uudelleen.

1.4. Tavoitteet

1.4.1. Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee

Finanssimarkkinoiden luotettavuuden ja tehokkuuden lisääminen; finanssipalvelujen sisämarkkinoiden edistäminen.

1.4.2. Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Tasapuolisten toimintaedellytysten luominen; eturistiriitojen vähentäminen; monimutkaisia tuotteita koskevan neuvonnan parantaminen; rajat ylittävistä markkinoille pääsystä aiheutuvan rasituksen vähentäminen.

²⁶ ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

²⁷ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 49 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Ehdotuksen tarkoituksena on laajentaa vakuutusedustusedirektiivin soveltamisala kaikkiin jakelukanaviin; tunnistaa, hallinnoida ja lieventää eturistiriitoja; parantaa hallinnollisia seuraamuksia koskevan yhdenmukaistamisen tasoa, kun kyseessä on myyntisääntöjen rikkominen; lisätä neuvonnan soveltuvuutta ja objektiivisuutta; varmistaa, että myyjän ammattipätevyys vastaa myytävien tuotteiden monimutkaisuutta; yksinkertaistaa ja lähentää menettelyjä, joita EU:ssa sovelletaan rajat ylittävään markkinoillepääsyyn.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Olisi laadittava kertomuksia kuluttajansuojasta; edistymisestä vääristymättömän kilpailun edistämiseksi, rajat ylittävän liiketoiminnan kehittymisestä ja ehdotettujen toimenpiteiden vaikutuksesta vakuutusmarkkinoihin.

1.5 Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Tavoitteena on, että tarkistetun direktiivin soveltaminen jäsenvaltiossa johtaa seuraaviin tuloksiin:

- Uusilla säännöillä lisättäisiin kuluttajien valinnanvaraa ja vastaanotettujen palvelujen laatua.
- Tietojen paraneminen ja avoimuuden lisääntyminen johtavat todennäköisesti kilpailun paranemiseen ja hyödyttävät tehokkaita edustajia.
- Toimilupien myöntäminen vakuutusedustajille ja muille vakuutustuotteiden myyjille ja niiden valvonta yhdenmukaistettaisiin, ja kansallisten valvontaviranomaisten välinen koordinointi paranisi.
- Kaikkia EU:ssa toimivia vakuutustuotteiden myyjiä säänneltäisiin asianmukaisesti ja huomioon otettaisiin oikeasuhteisuus ja pk-yritysten tarpeet.
- Kaikkien vakuutusmyyjien ammattipätevyys vastaa myytävien tuotteiden monimutkaisuutta.
- Rajat ylittävän pääsyn ennakoitaan lisääntyvän.
- Seuraamusjärjestelmää parannettaisiin luomalla asianmukainen yhdenmukaistettu kehys, jolla pyritään estämään ja korjaamaan direktiivin säännösten tärkeimmät rikkomiset.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

1) Sääntelyn pirstaleisuus saattaa lisätä hallintokuluja ja sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä.

2) Toimien jättäminen toteuttamatta EU:n tasolla johtaa todennäköisesti siihen, että vakuutus tuotteiden myynti väärin perustein lisääntyy.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Pelkästään sijoittamiseen keskittyvien tuotteiden myyntikäytäntöjä säännellään jo nykyisin rahoitusmarkkinadirektiivillä (MiFID). Korvattavissa olevia sijoitusperusteisia vakuutuksia säännellään samaan tapaan EU:n tasolla, kunhan IMD2-ehdotus hyväksytään. Rahoitusmarkkinadirektiivi on lisännyt rahoitusvälineiden välistä kilpailua, tuonut sijoittajille lisää valinnanvaraa ja parantanut kuluttajansuojasääntöjä.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Vakuutus edustusdirektiiviin ehdotettu tarkistus noudattaa uudistusohjelmaa, jota Euroopan komissio ehdotti tiedonannossaan ”Elvytys Euroopassa” eli työllisyyttä ja älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevassa Eurooppa 2020 -strategiassa. Se on myös johdonmukainen ja sopusoinnussa PRIPS-aloitteen, MiFID II-ehdotuksen ja Solvenssi II:n kanssa.

1.6 Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu**²⁸.

– Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna 2014 ja päättyvät vuonna 2016.

Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto ei ole rajattu**.

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (hallinnointitavat)²⁹

Komissio hallinnoi suoraan keskitetysti

Välillinen keskitetty hallinnointi, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

²⁸ Ehdotusta ei ole rajattu ajallisesti, mutta kolmen ensimmäisen vuoden jälkeen (EVLEV:lla on tuolloin enemmän kertaluonteisia tehtäviä) EVLEV:n pysyvät uudet tehtävät olisi varmistettava uudelleenjärjestelyjen avulla.

²⁹ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- toimeenpanovirastoille
- yhteisöjen perustamille elimille³⁰
- kansallisille julkisoikeudellisille elimille tai julkisen palvelun tehtäviä hoitaville elimille
- henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisia erityistoimia ja jotka nimetään varainhoitoasetuksen 49 artiklan mukaisessa perussäädöksessä

Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

Hajautettu hallinnointi yhteistyössä kolmansien maiden kanssa

Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa (*tarkennettava*)

Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.

Huomautukset:

--

³⁰ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 185 artiklassa.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EVLEV) perustamisesta annetun asetusluonnoksen 81 artiklan mukaan EVLEV:n toiminnan tuloksena saaduista kokemuksista on tehtävä arviointi kolmen vuoden kuluessa EVLEV:n toiminnan aloittamisesta. Tätä varten komissio julkaisee yleiskertomuksen, joka toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

EVLEV:lle tässä ehdotuksessa esitettyjä lisäresursseja tarvitaan, jotta EVLEV voisi käyttää valtuuksiaan ja hoitaa seuraavat tehtävänsä:

- Keskitetyn sähköisen rekisterin perustaminen, julkistaminen ja pitäminen ajan tasalla.
- IMD2:n sääntöjen yhdenmukaistaminen ja koordinoiminen laatimalla sääntelystandardien luonnoksia.
- Kansallisten sääntelyvaltuuksien yhdenmukaisen soveltamisen lujittaminen ja varmistaminen antamalla ohjeita ja laatimalla teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia.
- Seuraamuksiin ja yleistä etua koskeviin sääntöihin liittyvien tietojen kerääminen ja julkistaminen.
- Ehdotuksen seuranta ja arviointi (kolme kertomusta).

Näiden resurssien puuttuessa EVLEV ei voisi hoitaa tehtäviään ajoissa ja tehokkaasti.

2.2.2. Valvontamenetelmä(t)

EVLEV:n perustamisesta annetun asetuksen mukaisia hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä sovelletaan myös tämän ehdotuksen mukaisiin EVLEV:n tehtäviin.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi EVLEV:een sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.

EVLEV liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia EVLEV:n työntekijöitä.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehysten otsakkeet ja menupuolen budjettikohtat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohtat

Monivuotisen rahoituskehysten otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moniv. rahoituskehysten otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi]	JM/EI-JM (³¹)	EFTA- mailta ³²	ehdokasmai- lta ³³	kolmansil- ta mailta	varainhoitoasetuksen 18 artiklan 1 kohdan alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
	12.0403.01 [EVLEV – Avustus osastoille 1 ja 2 (Henkilöstö- ja hallintomenot)]	JM	KYLLÄ	EI	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohtat

Monivuotisen rahoituskehysten otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

³¹ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

³² EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

³³ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehysten otsake:	Numero	Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky
--	---------------	---

PO: MARKT			Vuosi 2014 ³⁴	Vuosi 2015	Vuosi 2016				...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
• Toimintamäärärahat										
12.0404.01	Sitoumukset	(1)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksut	(2)	0,302	0,271	0,271					0,844
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ³⁵										
Budjettikohdan numero		(3)								
Sisämarkkinoiden pääosaston määrärahat YHTEENSÄ		=1+1a +3	0,302	0,271	0,271					0,844
		=2+2a +3	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁴ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

³⁵ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksut	(5)	0,302	0,271	0,271					0,844
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 1A kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksut	=5+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844

Huomautukset:

EVLEV:lla on ensimmäisten kolmen vuoden aikana (2014–2016) enemmän kertaluonteisia tehtäviä Tämän jälkeen tilannetta on arvioitava uudelleen, jotta voidaan määrittää niiden henkilöresurssien asianmukainen taso, jotka tosiasiallisesti tarvitaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tehtävien täyttämiseksi, ja samalla on harkittava mahdollisia uudelleenjärjestelyjä.

Edellä mainitut toimintamäärärahat liittyvät EVLEV:lle ehdotuksen mukaan jaettaviin erityistehtäviin:

- 1) Keskitetyn sähköisen tietokannan perustamiseen, julkistamiseen ja ajan tasalla pitämiseen liittyvät tehtävät.

EVLEV:n olisi perustettava, julkistettava ja pidettävä ajan tasalla keskitetty sähköinen tietokanta, johon kirjataan kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat, jotka ovat ilmoittaneet aikomuksestaan hyödyntää sijoittautumisvapauttaan tai palvelujen tarjoamisen vapauttaan. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava asianomaiset tiedot EVLEV:lle, jotta se voi hallita tällaista rekisteriä. Rekisteriin olisi sisällytettävä hyperlinkit kunkin jäsenvaltion kaikkiin asianomaisiin toimivaltaisiin viranomaisiin.

- 2) IMD2:n sääntöjen yhdenmukaistamiseen ja koordinoimiseen laatimalla standardiluonnoksia liittyvät tehtävät (5 delegoitua säädöstä ja pysyvät tehtävät).

EVLEV:n olisi pyrittävä saavuttamaan mahdollisimman paljon yhdenmukaisuutta liiketoiminnan menettelytapasääntöihin, kun kyseessä ovat vähittäismarkkinoille tarkoitetut sijoitustuotteet, joihin sovelletaan joko MiFID II-direktiiviä tai IMD2-direktiiviä.

EVLEV:n on laadittava luonnokset viidestä delegoidusta säädöksestä, jotka koskevat

- 1) edustajan riittäviä ammatillisia tietoja ja taitoja;
- 2) vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden myyntiin liittyviä eturistiriitoja;
- 3) vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden myyntiin liittyviä yleisiä periaatteita ja asiakkaille annettavia tietoja;
- 4) vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden myyntiin liittyvää yksityiskohtaista soveltuvuus- ja asianmukaisuustestiä;
- 5) sitä, miten korvauksesta – myös ehdollisesta provisiosta – kerrotaan asiakkaalle.

Pysyvät tehtävät

EVLEV:lla on myös muita pysyviä tehtäviä, kuten kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien selvittely erityisesti sellaisissa tilanteissa, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja ei täytä velvoitteitaan toteuttaessaan liiketoimia vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

- 3) Kansallisten sääntelyvaltuuksien yhdenmukaiseen soveltamiseen antamalla ohjeita ja laatimalla teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia liittyvät tehtävät (1 täytäntöönpanostandardi, 2 ohjetta, pysyviä tehtäviä).

EVLEV:n on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotka koskevat jäsenvaltioiden määräämiin hallinnollisiin toimenpiteisiin ja seuraamuksiin liittyvien tietojen toimittamista koskevia menettelyjä ja lomakkeita.

Lisäksi EVLEV:n on annettava ohjeet ristiinmyyntikäytäntöjen (sitomiskäytäntöjen) valvonnasta. Sen on annettava ohjeet hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten tyypeistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten tasosta.

- 4) Tietojen keruuseen ja julkaisemiseen liittyvät tehtävät (tietojen tallennus ja pysyvät tehtävät)

EVLEV:n on laadittava yleistä etua koskevia sääntöjä varten vakiotietolomake, joka kunkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on täytettävä.

Sillä on myös joitakin *pysyviä tehtäviä*:

EVLEV:n on kerättävä ja julkaistava yleistä etua koskeviin sääntöihin liittyvät tiedot. Sen on myös varmistettava, että tiedot, jotka se saa tietojen antamista ja eturistiriitoja koskevista tiukemmista kansallisista säännöksistä, toimitetaan vakuutusyriyksille ja -edustajille ja kuluttajille. Se julkaisee seuraamuksia koskevat tiedot myös vuosikertomuksessaan.

5) Ehdotuksen seurantaan ja arviointiin liittyvät tehtävät (kolme kertomusta)

EVLEV:n on laadittava kaksi kertomusta tämän direktiivin soveltamisesta (ensimmäinen 4 vuotta voimaantulosta ja toinen 6 vuoden jälkeen). Näissä kertomuksissa EVLEV arvioi vakuutusedustusmarkkinoiden rakennetta. EVLEV tutkii, onko toimivaltaisilla viranomaisilla riittävät toimivaltuudet ja resurssit tehtäviensä hoitamiseksi. EVLEV:n on tarkasteltava erillisessä kertomuksessa, ovatko yleistä etua koskevat nykyiset säännöt sisämarkkinoita koskevan tavoitteen mukaisia.

Monivuotisen rahoituskehysten otsake:	5	"Hallintomenot"
--	----------	------------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016					YHTEENSÄ
PO: MARKT									
• Henkilöresurssit		0	0	0					
• Muut hallintomenot		0	0	0					
MARKT PO YHTEENSÄ	Määrärahat	0	0	0					

Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0	0	0					
--	--	---	---	---	--	--	--	--	--

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2014³⁶	Vuosi 2015	Vuosi 2016					YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,302	0,271	0,271					0,844
	Maksut	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁶ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. *Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin*

– Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

– Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Ehdotuksen erityistavoitteet on esitetty kohdassa 1.4.2. Ne saavutetaan ehdotetuilla lainsäädäntötoimenpiteillä, jotka toteutetaan kansallisella tasolla, sekä EVLEV:n toiminnan kautta. EVLEV:n tehtävää ja sen osallistumista ehdotetun asetuksen tavoitteiden saavuttamiseen on kuvattu yksityiskohtaisesti kohdassa 3.2.1, mutta kunkin operatiivisen tavoitteen tuloksia ei voida määrittää konkreettisesti numeroarvoin.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenveto

- Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

3.2.3.2. Henkilöressurssien arvioitu tarve

- Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Huomautus:

MARKT-pääosastossa ei tarvita tämän ehdotuksen johdosta lisää henkilö- tai hallintoresursseja. Ehdotukseen liittyvät tehtävät hoidetaan direktiivin 2002/92/EY jatkotoimenpiteisiin osoitetuilla nykyisillä resursseilla.

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

- Ehdotus/aloite on vuosiksi 2014–2020 ehdotetun monivuotisen rahoituskehityksen mukainen.
- Ehdotus/aloite edellyttää rahoituskehityksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Ehdotuksella lisätään EVLEV:n tehtäviä. Tämän vuoksi budjettikohdan 12.0403.01 määrärahoja on lisättävä. Määrärahat on jo sisällytetty vuosiksi 2014–2020 ehdotettuun monivuotiseen rahoituskehitykseen.

- Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista³⁷.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016					Yht.
Jäsenvaltiot EU:n kansallisten valvontaviranomaisten rahoitusosuuksilla*	0,452	0,407	0,407					1,266
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ	0,452	0,407	0,407					1,266

* EVLEV-asetuksessa säädettyyn rahoitusmekanismiin perustuva arvio (jäsenvaltiot 60 %, unioni 40 %).

³⁷ Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - vaikutukset omiin varoihin
 - vaikutukset sekalaisiin tuloihin

Liite rahoitus selvitykseen, joka liittyy ehdotukseen vakuutusedustuksesta ja vakuutus tuotteiden myynnistä annettavaksi sekä vakuutusedustuksesta annetun direktiivin 2002/92/EY (IMD) kumoavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi

EVLEV:n hoidettavaksi tuleviin tehtäviin liittyvät kustannukset on arvioitu henkilömenojen osalta (osasto 1) komissiolle toimitetun, EVLEV:n vuodeksi 2012 laaditun talousarvioesityksen kustannusluokittelun mukaisesti. Komission ehdotus sisältää säännökset, joiden mukaan EVLEV:n on laadittava viiden delegoidun säädöksen ja yhden teknisen täytäntöönpanostandardin luonnokset. Lisäksi EVLEV:n on laadittava kahdet ohjeet, joilla pyritään ensisijaisesti varmistamaan viranomaisten välinen yhteistyö, ja kolme kertomusta valvoakseen ja arvioidakseen direktiivin toimivuutta. EVLEV pitää myös rekisteriä niistä edustajista, jotka aikovat toimia yli rajojen, ja hoitaa muita pysyviä tehtäviä. Direktiivin odotetaan tulevan voimaan loppuvuodesta 2013, minkä vuoksi EVLEV tarvitsee lisäresursseja vuodesta 2014 alkaen. Arvion mukaan lisähenkilöstöä tarvitaan EVLEV:n laatimia teknisiä standardeja, ohjeita ja kertomuksia sekä muita pysyviä tehtäviä varten. Jotta uudet tekniset standardit saataisiin ajoissa valmiiksi, EVLEV tarvitsee lisää erityisesti aihealueen asiantuntijoita, oikeudellisia asiantuntijoita ja vaikutusten arviointeja laativia asiantuntijoita.

Arvioitaessa delegoitujen säädösten, teknisten standardien, ohjeiden ja kertomusten laadinnassa tarvittavien kokoaikaisten työntekijöiden määrää on käytetty seuraavia oletuksia:

1. Yksi aihealueen asiantuntija laatii keskimäärin 1,5 delegoitua säädöstä / teknistä standardia vuodessa, ja sama asiantuntija voi laatia niihin liittyvät ohjeet tai kertomukset. Tällaiset asiantuntijat huolehtivat myös tietojen keruuseen ja julkaisemiseen liittyvistä tehtävistä sekä pysyvistä tehtävistä (ks. edellä). Tähän tarvitaan neljä aihealueen asiantuntijaa.
2. Edellä mainittuja teknisiä standardeja varten tarvitaan yksi vaikutusten arviointeja laativa asiantuntija.
3. Edellä mainittuja teknisiä standardeja ja ohjeita varten tarvitaan yksi oikeudellinen asiantuntija.

Näin ollen vuodesta 2014 alkaen tarvitaan lisää kuusi kokoaikaista työntekijää.

Näitä uusia kokoaikaisia työntekijöitä tarvitaan todennäköisesti myös vuosina 2015 ja 2016, koska standardit viimeistellään hyvin todennäköisesti vasta vuonna 2015 ja niitä joudutaan mahdollisesti muuttamaan vuonna 2016.

Muita oletuksia:

1. Sen perusteella, kuinka kokoaikaiset työntekijät jakautuvat vuoden 2012 talousarvioesityksessä, kuuteen uuteen kokoaikaiseen työntekijään oletetaan kuuluvan neljä väliaikaista toimihenkilöä (74 %), yksi kansallinen asiantuntija (16 %) ja yksi sopimussuhteinen toimihenkilö (10 %).
2. Eri henkilöstöryhmien keskimääräiset vuotuiset palkkakustannukset perustuvat budjettipääosaston ohjeisiin.
3. Frankfurtissa sovellettava palkan korjauskerroin on 0,948.

4. Koulutuskustannusten oletetaan olevan vuodessa 1 000 euroa kokoaikaista työntekijää kohden.
5. Virkamatkakulut 10 000 euroa arvioituna sen summan perusteella, joka vuoden 2012 talousarvioesityksessä osoitetaan virkamatkoihin henkeä kohden.
6. Työhönottoon liittyvät kustannukset (matka- ja hotellikulut, lääkärintarkastukset, asettautumis- ja muut korvaukset, muuttokulut jne.) ovat 12 700 euroa arvioituna sen summan perusteella, joka vuoden 2012 talousarvioesityksessä osoitetaan uuden työntekijän työhönottamiseen.

Seuraavien kolmen vuoden aikana tarvittavien määrärahojen lisäystarpeen laskentamenetelmä esitetään tarkemmin seuraavassa taulukossa. Laskennassa otetaan huomioon se, että 40 prosenttia kustannuksista rahoitetaan unionin talousarviosta.

Kustannuslajit	Laskelmat	Määrä (tuhansina euroina)			
		2014	2015	2016	yhteensä
Osasto 1: Henkilöstökustannukset:					
11 Palkat ja lisät	=4*127*0,948	482	482	482	1446
- väliaikaiset toimihenkilöt	=1*73*0,948	69	69	69	207
- kansalliset asiantuntijat	=1*64*0,948	61	61	61	183
- sopimussuhteiset toimihenkilöt	=6*12,7	76			76
12 Palvelukseenoton kustannukset	=6*10	60	60	60	180
13 Virkamatkakulut	=6*1	6	6	6	18
15 Koulutus		754	678	678	2,110
Yhteensä osasto 1: Henkilöstömenot		302	271	271	844
josta unionin rahoitusosuus (40 %)		452	407	407	1,266
josta jäsenvaltioiden rahoitusosuus (60 %)					

Seuraavassa taulukossa esitetään neljää väliaikaista toimihenkilöä koskeva henkilöstötaulukko:

↓ uusi

Function group and grade	Temporary posts
AC 16	
AC 16	
AC 14	
AC 13	
AC 12	
AC 11	
AC 10	
AD 9	1
AD 8	1
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD total	4